PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL XXV Nr. 3546 | Sîmbătă 17 martie 1956 | 4 PAGINI — 20 BANI

În pag. 3-a
Cuvîntările rostite la mitingul de doliu de la Varșovia

Adunarea de doliu din Capitală în memoria tovarășului Boleslaw Bierut

Vineri după amiază a avut loc în sala Ateneului R.P.R. adunarea de doliu organizată de Comitetul orășenesc București al P.M.R. pentru cinstirea memoriei tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, eminent activist al mișcării comuniste și muncitorești internaționale.

In această zi, cînd la Varșovia au avut loc funeraliile marelui fiu al poporului polonez, talentat organizator al construcției socialiste în Polonia, Boleslaw Bierut, oamenii muncii din Capitala țării noastre și-au exprimat în adunarea de doliu sentimentul lor de solidaritate și caldă prietenie față de clasa muncitoare poloneză și întregul popor polonez și de asemenea hotărîrea de a dezvolta neîncetat legăturile frățești de colaborare și alianță dintre Republica Populară Română și Republica Populară Polonă.

Pe fundalul scenei Ateneului R.P.R., drapate în roșu, între drapele îndoliate, se afla portretul tovarășului Boleslaw Bierut, în ramă cernită.

La masa prezidiului au luat loc tovarășii: Gh. Gheorghiu-Dej, dr. Petru Groza, Jan Izydorczyk, ambasadorul R. P. Polone la București, A. A. Episov, ambasadorul Uniunii Sovietice la București, Gh. Apostol, Al. Moghioroș, Miron Constantinescu, C. Pîrvulescu, P. Borilă, Al. Drăghici, N. Ceaușescu, I. Besudnov, redactor-șef adjunct al ziarului „Pentru pace trainică, pentru democrație populară!", D. Coliu, L. Răutu, Șt. Voitec, S. Bughici, Al. Bîrlădeanu, J. Fazekaș, Fl. Dănălache, acad. I. Murgulescu, Cornel Fulger, I. Pas, acad. Șt. Milcu, Stelian Moraru, Boris Caragea, maestrul emerit al artei, Ion Perianu, directorul uzinelor „Boleslaw Bierut", Ion Dumitru, secretarul organizației de partid al uzinelor „Boleslaw Bierut", Ion Petrescu, muncitor fruntaș la uzinele „Mátyás Rákosi", Valeria Matei, textilistă fruntașă la F.R.B., Ion Bărbățeanu, muncitor fruntaș la Complexul C.F.R. Griviția Roșie.

Au luat parte membri ai C. C. al P.M.R. și membri ai guvernului, activiști de partid și ai organizațiilor obștești, oameni de știință, artă și cultură, militari, muncitori și funcționari din întreprinderile și instituțiile din Capitală.

Au participat membri ai corpului diplomatic.

Adunarea de doliu a fost deschisă de tov. Florian Dănălache, prim-secretar al Comitetului orășenesc București al P.M.R.

In memoria tovarășului Boleslaw Bierut, cei prezenți au păstrat un moment de reculegere.

In numele Partidului Muncitoresc Român și al Comitetului său Central, al Prezidiului Marii Adunări Naționale și al Consiliului de Miniștri al R.P.R. a luat cuvîntul tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej, prim-secretar al C. C. al P.M.R.

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

Dragi tovarăși,

Incetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, eminent conducător al poporului polonez, militant de frunte al mișcării comuniste internaționale, neobosit luptător pentru cauza păcii, este o mare pierdere pentru clasa muncitoare și întreaga omenire progresistă.

Tovarășul Boleslaw Bierut a fost un fiu credincios al poporului polonez, un luptător înflăcărat și neobosit a cărui inimă a bătut pînă la ultima suflare pentru binele și fericirea patriei sale. Timp de peste 40 de ani, Boleslaw Bierut s-a aflat neclintit în rîndurile celor mai buni fii ai poporului său, fiind un militant activ al mișcării muncitorești revoluționare. Avînd încredere nețărmurită în masele populare, păstrînd întotdeauna vie și indisolubilă legătura cu clasa muncitoare, cu masele largi ale poporului, el a înfruntat teroarea și persecuțiile sălbatice ale autorităților reacționare și dictaturii fasciste, fără a se lăsa abătut de la drumul ales — drumul luptei revoluționare sub steagul marxism-leninismului. Devotamentul față de cauza comunismului, fidelitatea nezdruncinată față de ideile marxism-leninismului, eforturile neobosite de a înarma clasa muncitoare și întregul popor polonez cu aceste idei mărețe și priceperea de a le aplica creator l-au caracterizat pe Boleslaw Bierut în întreaga sa viață și activitate.

Tovarășul Bierut a fost unul din principalii organizatori ai luptei eroice pe care a purtat-o poporul polonez, sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, pentru eliberarea patriei sale de sub jugul cotropitorilor hitleriști, pentru făurirea statului democrat-popular.

Lupta forțelor democratice ale poporului, călăuzită de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, a dus, în condițiile victoriei istorice a Uniunii Sovietice asupra fascismului, la statornicirea puterii populare în Polonia și la transformări social-economice radicale. Ca președinte al republicii și apoi al Consiliului de Miniștri, ca prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Boleslaw Bierut s-a remarcat ca un mare conducător politic și om de stat. Sub conducerea Comitetului său Central în frunte cu Boleslaw Bierut, partidul clasei muncitoare poloneze s-a întărit considerabil, a realizat unificarea mișcării muncitorești pe baza marxism-leninismului, a condus poporul polonez la mari succese în consolidarea puterii populare și construirea socialismului.

Patriot înflăcărat, Boleslaw Bierut a militat neobosit pentru triumful măreților principii ale internaționalismului proletar, pentru dezvoltarea și lărgirea continuă a prieteniei poporului polonez cu popoarele Uniunii Sovietice și ale întregului lagăr socialist, pentru dezvoltarea relațiilor de colaborare și ajutor reciproc frățesc dintre țările acestui lagăr, pentru întărirea solidarității oamenilor muncii și forțelor păcii de pretutindeni. „Noi iubim pămîntul nostru scump și poporul nostru, — spunea Boleslaw Bierut — sîntem legați puternic de mostenirea culturală și de tradițiile cele mai nobile ale istoriei poporului nostru; dar dragostea față de poporul nostru va fi la noi cu atît mai puternică, cu cît se va îmbina mai strîns cu sentimentul de solidaritate cu forțele democratice și antiimperialiste din lumea întreagă". Ultima sa cuvîntare, rostită de la tribuna Congresului al XX-lea al P.C.U.S., exprima convingerea sa fermă că acest Congres istoric va fi un puternic stimulent pentru înflorirea continuă a Uniunii Sovietice și a poporului sovietic, un puternic stimulent pentru întărirea continuă a întregului nostru lagăr socialist, pentru întărirea solidarității tuturor popoarelor care luptă pentru pace, un stimulent pentru creșterea continuă a forțelor progresului și socialismului.

Poporul român l-a stimat pe Boleslaw Bierut ca pe un prieten sincer al său, a urmărit cu bucurie succesele pe care le-a obținut poporul frate polonez sub îndrumarea partidului său.

Boleslaw Bierut a militat cu însuflețire pentru strîngerea legăturilor de prietenie și colaborare dintre Romînia și Polonia. „Poporul polonez, scria nu de mult tovarășul Bierut, se va strădui și mai departe să întărească legăturile frățești și de colaborare multilaterală cu poporul român, în strînsă prietenie și alianță cu marele popor sovietic și cu toate popoarele lagărului păcii și democrației".

In aceste clipe grele, poporul român se simte alături de poporul polonez și își exprimă hotărîrea și voința sa fermă de a depune toate eforturile pentru întărirea prieteniei și colaborării frățești dintre țările noastre, dintre toate popoarele lagărului socialist, în frunte cu popoarele marii noastre prietene comune, Uniunea Sovietică. In rîndurile acestei familii unite nimeni și nimic nu poate opri mersul nostru umăr la umăr pe drumul comun al construirii vieții noi, socialiste.

Marea forță călăuzitoare, inspiratorul și organizatorul tuturor victoriilor oamenilor muncii din Polonia este Partidul Muncitoresc Unit Polonez. Sîntem convinși că frățescul popor polonez, strîngîndu-și și mai puternic rîndurile în jurul conducătorului său călit în lupte — Partidul Muncitoresc Unit Polonez — va obține noi și noi victorii în construirea socialismului și în apărarea păcii, în realizarea țelurilor pentru care a trăit și a luptat Boleslaw Bierut.

Aducînd ultimul salut marelui dispărut, exprimăm încă odată, în numele Partidului Muncitoresc Român și al Comitetului său Central, al Prezidiului Marii Adunări Naționale și al Consiliului de Miniștri al Republicii Populare Române, în numele întregului popor român, sentimentele fierbinți de prietenie și solidaritate față de Partidul Muncitoresc Unit Polonez, față de guvernul Poloniei populare, față de poporul frate polonez.

Amintirea lui Boleslaw Bierut, scump prieten și tovarăș de luptă, va trăi mereu în inima poporului român, în inima tuturor oamenilor muncii a căror cauză măreață a slujit-o cu cinste.

★

A luat apoi cuvîntul acad. prof. dr. Șt. Milcu, secretar-prim al Academiei R.P.R.

Cuvîntarea acad. Ștefan Milcu

Intristați tovarăși,

Cu adîncă durere am aflat vestea trecerii din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, eminent om de stat al epocii noastre, militant de frunte al mișcării comuniste și muncitorești internaționale, luptător fără răgaz pentru cauza păcii, a democrației și socialismului, fiu devotat al clasei muncitoare căreia i-a consacrat întreaga viață.

In uriașa muncă de reconstrucție și de construcție a Poloniei devastate, în marile succese obținute în politică, economie, cultură și știință, i-au revenit grele răspunderi și merite deosebite ca doctrinar, conducător și organizator.

Impresionanta dezvoltare a culturii în R. P. Polonă, succesele obținute de oamenii de știință polonezi în cercetările teoretice, în tehnică, în agricultură, în medicină și în alte domenii, n-ar fi fost posibile fără sprijinul acordat de Partidul Muncitoresc Unit Polonez și fără aportul adus de tovarășul Boleslaw Bierut în această operă.

Este bine cunoscută legătura indisolubilă dintre știință și marxism-leninism. Existența și intensitatea acestei legături sînt trăsături fundamentale ale științei progresiste.

Prin profunda cunoaștere a marxism-leninismului, prin aplicarea lui în activitatea practică și prin fidelitatea sa față de concepția despre lume a clasei muncitoare, tovarășul Boleslaw Bierut a asigurat o linie de dezvoltare justă științei și culturii în R. P. Polonă.

Am avut ocazia să cunosc unele din realizările oamenilor de știință polonezi în domeniul medicinii, efortul lor eroic pentru refacerea spitalelor și clinicilor distruse de război, lupta lor pentru educarea tinerei generații de medici și concepția înaltă despre rolul științei în progresul omenirii și asigurarea unei vieți fericite a poporului muncitor.

Numeroase institute de cercetări științifice și de învățămînt, Academia de Științe a R.P.P., mii și mii de biblioteci și cămine culturale, sute de mii de publicații stau mărturie progresului pe care poporul frate polonez l-a realizat sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

In acest uriaș efort constructiv, poporul polonez a pierdut, în persoana tovarășului Boleslaw Bierut, un organizator excepțional, un conducător devotat și încercat, un constructor al socialismului, care și-a consacrat întreaga viață măreței cauze a comunismului.

In aceste momente dureroase, oamenii de știință din patria noastră, alături de întreg poporul muncitor, își exprimă sentimentele de solidaritate și dragoste frățească față de poporul polonez.

Ne vom strădui să dezvoltăm și mai mult legăturile de prietenie cu știința poloneză, să învățăm din experiența constructorilor socialismului din R. P. Polonă și să ne inspirăm în acțiunile noastre din viața exemplară a tovarășului Boleslaw Bierut, din patriotismul său înflăcărat, din fidelitatea sa față de marxism-leninism, din ideea internaționalismului proletar și a prieteniei între popoarele lumii, pe drumul construirii socialismului și a comunismului.

★

In numele muncitorilor, inginerilor și funcționarilor uzinelor care poartă numele lui Boleslaw Bierut a vorbit tov. Ion Dumitru, secretarul organizației de partid a uzinelor.

Cuvîntarea tovarășului Ion Dumitru

Tovarăși,

Colectivul de muncitori, tehnicieni, ingineri și funcționari al întreprinderii metalurgice „Boleslaw Bierut" din București a aflat cu profundă durere știrea încetării din viață a iubitului conducător al poporului polonez, fiu credincios al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, tovarășul Boleslaw Bierut.

In persoana tovarășului Bierut, mișcarea muncitorească internațională pierde un luptător neînfricat pentru cauza clasei muncitoare, pentru pace, pentru socialism.

Sub conducerea Partidului Muncitoresc Unit Polonez, în fruntea căruia se afla tovarășul Bierut, masele largi populare au instaurat regimul de democrație populară, făurind condițiile pentru trecerea Poloniei pe calea construcției socialiste.

In anii puterii populare, oamenii muncii din Polonia au obținut mari și importante realizări în toate domeniile construcției economice și culturale. Un merit de neprețuit îi revine în această privință tovarășului Boleslaw Bierut, organizator talentat al construirii Poloniei socialiste.

In toată activitatea sa de partid și de stat, tovarășul Boleslaw Bierut s-a afirmat ca luptător neobosit pentru întărirea puterii populare, pentru unificarea mișcării clasei muncitoare pe baza învățăturii marxist-leniniste, pentru întărirea continuă a Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Tovarășul Bierut a fost muncitor ca noi. El s-a încadrat încă din tinerețe în mișcarea muncitorească, pentru că voia ca toți oamenii muncii să trăiască liberi și fericiți. A fost deseori închis, bătut, schingiuit, dar, ca fiu credincios al clasei sale și al poporului său, tovarășul Boleslaw Bierut nu s-a abătut niciodată din drumul pe care și l-a ales. Iată de ce am fost mîndri cînd am dat uzinei noastre numele său.

Pentru noi, muncitorii uzinelor „Boleslaw Bierut", ca și pentru întregul nostru popor muncitor, moartea tovarășului Bierut înseamnă pierderea unui frate iubit și prețuit, a unui prieten și tovarăș devotat.

Impărtășim sentimentele de durere profundă ale poporului frate polonez, ne exprimăm mai puternic ca oricînd sentimentul de solidaritate și de dragoste frățească cu poporul frate polonez, în opera comună de construire a socialismului în țările noastre, în lupta pentru apărarea păcii în lume.

Vom păstra veșnic în amintire chipul luminos al încercatului conducător comunist Boleslaw Bierut, care n-a cunoscut în viață alt scop decît lupta pentru binele și fericirea poporului său, pentru binele și fericirea clasei muncitoare.

Participanții la adunarea de doliu din Capitală păstrează un minut de reculegere în memoria tovarășului Boleslaw Bierut

Poporul polonez a condus pe ultimul drum pe marele său fiu

VARȘOVIA (prin telefon).

Cerul Varșoviei este astăzi senin, dar razele soarelui de iarnă nu încălzesc. Cu tot gerul puternic, străzile capitalei Republicii Populare Polone sînt mai animate ca oricînd. De dimineață devreme coloane de cetățeni din Varșovia și membrii delegațiilor sosite din toate colțurile țării se îndreaptă spre Piața Centrală și spre străzile pe unde va trece cortegiul funebru. Se disting de departe uniformele minerilor polonezi, capelele cu tradiționalele pene multicolore. Pe toate clădirile sînt arborate drapelele R. P. Polone și drapele roșii, îndoliate. In întreg orașul megafoanele transmit necontenit, în surdină, o muzică tristă: Chopin, Beethoven, Grieg.

Ne îndreptăm spre sediul Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, unde se află depus sicriul cu trupul neînsuflețit al lui Boleslaw Bierut. In vasta curte interioară a clădirii Comitetului Central se află un afet de tun — îmbrăcat în pînză roșie și neagră — pe care va fi transportat sicriul. La afet sînt înhămați 6 cai negri.

In jurul afetului fac de gardă ostași, ofițeri și generali ai armatei poloneze. S-au adunat în curte și așteaptă în tăcere activiști ai Comitetului Central al partidului, personalități ale vieții culturale și politice.

La orele 10 a.m. se deschide una din masivele porți laterale ale holului. Secretarii Comitetelor voevodale ale P.M.U.P. duc pe umeri sicriul, înfășurat în drapelul național al R. P. Polone, și îl așează pe afet. Muzica militară intonează marșul funebru de Chopin. Cortegiul se îndreaptă spre Piața Centrală.

Au început funeraliile marelui fiu al poporului polonez, Boleslaw Bierut.

In fruntea coloanei se zăresc drapelele cernite ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, comitetelor voevodale ale partidului, uniunii tineretului polonez, ale organizațiilor obștești. Pe perne de catifea roșii sînt purtate ordinele și decorațiile primului secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez.

Afetul mortuar este urmat de membrii familiei lui Boleslaw Bierut, membrii Biroului Politic al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, N. S. Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, membrii supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.U.P. și secretarii C.C. al P.M.U.P. Urmează apoi delegațiile Uniunii Sovietice, R. P. Chineze, Partidului Comunist Francez, R. P. Albania, Partidului Comunist din Austria, Partidului Comunist din Marea Britanie, Partidului Comunist din Belgia, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovace, Partidului Comunist din Danemarca, Partidului Comunist din Finlanda, Partidului Comunist din Olanda, Partidului Comunist din Spania, Partidului Comunist din Israel, R. P. F. Iugoslavia, R. P. D. Coreene, Partidului Muncitoresc Progresist din Canada, Partidului Comunist din Luxemburg, R. P. Mongole, R. D. Germane, Partidului Comunist din Germania, Partidului Comunist din Norvegia, R. P. Romîne, Partidului Comunist din Siria și Liban, Partidului Muncii din Elveția, Partidului Comunist din Suedia, R. D. Vietnam, Partidului Comunist Italian, R. P. Ungare.

In cortegiu urmează membri ai Comitetului Central al P.M.U.P., membri ai Consiliului de Stat și ai guvernului, deputați în seimul R. P. Polone.

Vin apoi reprezentanți ai corpului diplomatic. Păsesc apoi generali și amirali, veterani ai mișcării muncitorești, activiști de partid, de stat și ai organizațiilor obștești, reprezentanți ai cercurilor științifice, culturale și artistice, muncitori și țărani fruntași din toată țara.

Un lung șir de camioane transportă coroanele de flori.

Priveliștea orașului este într-adevăr impresionantă. Tovarășii polonezi ne spun că niciodată n-au văzut pe străzile Varșoviei atît de mulți oameni. Cetățenii capitalei au ocupat trotuarele, ferestrele, balcoanele, acoperișurile caselor. Mulți s-au cățărat pe schelele clădirilor în construcție, pe zidurile caselor ruinate în timpul războiului; cu toții așteaptă aci, în ger, de ore întregi pentru a aduce ultimul lor salut lui Boleslaw Bierut. Cît de mare este durerea poporului polonez ne arată nu numai numărul uriaș de oameni ce urmăresc în tăcere cortegiul, ci se citește pe fața fiecărui tovarăș care înaintează alături de noi în urma carului funebru.

Cortegiul se apropie de Piața Centrală, unde va avea loc mitingul de doliu. In fața noastră se ridică spre înălțimi silueta zveltă a Palatului Culturii și Științei. Pe cupola din vîrf la peste 200 de metri, fluturînd, dominînd Varșovia, un uriaș drapel alb și roșu, în bernă. Pînă departe, în zare, imensa piață e o mare fremătătoare. Copii, tineri, s-au urcat pînă și pe statuia din Piața Palatului.

In dreptul tribunei oficiale se află un soclu și un catafalc, îmbrăcate în pînză roșie. Cortegiul s-a oprit. Generali ai armatei poloneze transportă sicriul pe catafalc. Conducătorii P.M.U.P. și guvernului polonez, membrii delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești frățești au urcat la tribună. La ora 11 izbucnește vuietul puternic al tuturor sirenelor Varșoviei. In întreaga Polonie la această oră sirenele anunță încetarea oricărei activități pentru trei minute. Intreg poporul polonez cinstește memoria marelui său fiu. Deasupra pieței răsună acordurile „Internaționalei".

A. Zawadski, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Stat, deschide mitingul de doliu.

Rostesc cuvinte îndurerate tov. I. Cyrankiewicz, membru în Biroul Politic al C.C. al P.M.U.P., președintele Consiliului de Miniștri, Ș. Ignar, în numele Comitetului pe întreaga Polonie a Frontului Național. La apoi cuvîntul tovarășul Nikita Sergheevici Hrușciov, prim-secretar al Comitetului Central al P.C.U.S., care în numele P.C.U.S. și guvernului U.R.S.S., al popoarelor sovietice salută memoria marelui fiu al poporului polonez, militant de frunte al mișcării muncitorești internaționale, Boleslaw Bierut.

Vorbesc în continuare Ciu-De, secretar al C.C. al P.C. Chinez, vicepreședinte al Republicii Populare Chineze; A. Novotny, prim-secretar al C.C. al P. C. Cehoslovac, care omagiază memoria tovarășului Bierut în numele partidelor comuniste și muncitorești, al guvernelor și popoarelor din Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, Ungaria, R. D. Germană, R. P. Română, R. P. D. Coreeană și Republica Populară Mongolă; conducătorul delegației iugoslave S. Vukmanovici Tempo, membru al Comitetului Executiv al C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia.

In numele delegațiilor partidelor comuniste și muncitorești din Anglia, Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Olanda, Israel, Canada, Luxemburg, Liban, Germania occidentală, Norvegia, Siria, Elveția, Suedia și Italia vorbește tovarășul Jacques Duclos, secretar al C.C. al P. C. Francez.

Mitingul de doliu ia sfîrșit. Se aude imnul național al R. P. Polone. Sicriul este ridicat de pe soclu și așezat din nou pe afet. In sunetele triste ale marșului funebru, cortegiul se îndreaptă spre cimitirul militar Powonzki.

Ochiul nu mai poate cuprinde capetele coloanei care urmează afetul mortuar. Uriașul fluviu de oameni străbate încet cei cîțiva kilometri pînă la cimitir. Cimitirul Powonzki se află în cartierul Wola, cartier muncitoresc cu vechi tradiții revoluționare. Aci s-au desfășurat luptele cele mai înverșunate împotriva ocupanților hitleriști. In acest cimitir sînt înmormîntați conducători ai mișcării muncitorești din Polonia: Iulian Marchlewski, Marcel Nowotko, Karol Swierczowski. Potrivit unei hotărîri a C.C. al P.M.U.P. rămășițele pămîntești ale tovarășului Bierut, ale conducătorilor mai sus menționați și ale altor activiști de seamă vor fi ulterior aduse în locul numit citadela Varșoviei, simbol al amintirii poporului polonez despre luptătorii pentru independență și socialism.

In fața cavoului provizoriu ia cuvîntul tov. E. Ochab, membru în Biroul Politic și secretar al C.C. al P.M.U.P.

La orele 15,30, orchestra intonează „Internaționala". Se aude din nou vuietul sirenelor. Văzduhul e cutremurat de salvele de tun. Sicriul cu trupul neînsuflețit al lui Boleslaw Bierut e așezat în cavou. Delegațiile depun coroane de flori.

Pe străzile învecinate, zeci de mii de oameni se întorc spre orașul atît de drag lui Boleslaw Bierut, se întorc să ducă mai departe spre noi izbînzi eroica muncă și luptă căreia marele fiu al poporului polonez i-a închinat întreaga sa energie, arzătorul său patriotism.

N. IGNAT

Pregătirile mecanizatorilor

Organizația de bază de la S.M.T. Cobadin a pregătit munca politică de masă în vederea campaniei agricole de primăvară.

După ce au fost organizate cele 17 brigăzi de cîmp și două echipe de atelier, s-a prelucrat cu toți muncitorii — membri și nemembri de partid — planul de producție pe brigadă, tractor și pe fiecare om în parte.

In vederea extinderii metodelor avansate, tractoriștii Chiuc Dumitru, care a efectuat anul trecut peste 1.000 hantri, și Velicu Vasile, care a executat 700 hantri, au ținut convorbiri cu membrii celorlalte brigăzi, împărtășindu-le experiența lor.

Pentru o repartizare justă a forțelor, organizația de bază s-a îngrijit ca în fiecare brigadă să fie cîte un membru de partid și cîte un agitator. Aceștia vor informa din 10 în 10 zile biroul organizației de bază despre munca politică desfășurată de ei, despre realizările și lipsurile brigăzii. Pe baza acestor informări biroul organizației de bază va putea ajuta colectivul de redacție în vederea redactării foii volante menite să aibă un rol mobilizator în viața brigăzilor de cîmp.

Brigăzile au fost dotate cu biblioteci volante cu cărți tehnice și agricole.

In prezent majoritatea brigăzilor au și plecat la locul de muncă.

Din carnetul lui Ilie Oprea

CĂLĂRAȘI (coresp. „Scînteii"). Oameni ca Ilie Oprea numeri cu sutele în raionul Călărași. De cînd este membru al gospodăriei agricole colective „1 Mai" din comuna Cuza-Vodă, an de an traiul familiei lui a devenit mai îmbelșugat. El are un carnet în care-și ține socotelile veniturilor obținute pentru munca depusă în gospodăria colectivă și din care citește fără sfială și altora. Dacă în anul 1953 a primit de la gospodărie 4390 kg. cereale, în 1954 el a ridicat 5460 kg., iar în anul 1955 lui Ilie Oprea i-a revenit peste un vagon de grîu și porumb pentru zilele-muncă făcute împreună cu nevasta sa și cei 3 copii. Nici n-a avut unde să le depoziteze.

Au crescut veniturile colectiviștilor, a crescut și nivelul lor de trai. In ultimii ani Tudor Gh. Ivan, Petcu Constantin, Gheorghe R. Cristea și alți 12 colectiviști din comuna Cacomeanca și-au construit case noi. Colectiviștii din Ceacu și-au ridicat și ei 40 de case noi. In numeroase sate și comune din raionul Călărași, ca Independența, Crucea, Călărașii Vechi și altele, sute de țărani muncitori, membri ai gospodăriilor agricole colective, și-au cumpărat mobilă, aparate de radio, biciclete, și-au construit case noi.

Crește avîntul întrecerii pentru înfăptuirea planului cincinal

★ ★

Prin aplicarea graficului ciclic

PETROȘANI (coresp. „Scînteii"). — Tot mai mulți mineri din Valea Jiului se conving că metoda graficului ciclic este una din principalele căi care asigură o productivitate a muncii mai înaltă. Extinderea metodei graficului ciclic în abatajele frontale ale minei Lupeni a permis colectivului de aici să sporească simțitor producția de cărbune cocsificabil; în prima decadă a lunii martie planul de extracție a cărbunelui a fost îndeplinit cu succes. Cele mai importante realizări le-au dobîndit minerii din sectoarele III, IV B și V-Sud care, în primele 10 zile ale lunii martie, au extras cu 4,1—7,2% mai mult cărbune față de plan. Un număr însemnat de brigăzi ciclice își îndeplinesc cu regularitate numărul de cicluri programat. Pînă în prezent, în fruntea întrecerii sînt minerii din brigăzile conduse de tov. Florea Grișa, Petre Spînu, Alexandru Lăzurcă, Alexandru Poboreni, Aurel Lupaș și alții care au extras zeci de tone de cărbune peste plan.

Succesele laminatorilor hunedoreni

HUNEDOARA (coresp. „Scînteii"). Hotărîți să dea viață Directivelor Congresului partidului privind sporirea producției de laminate, muncitorii și tehnicienii secției laminoare a Combinatului metalurgic „Gheorghe Gheorghiu-Dej" din Hunedoara înscriu zilnic noi succese în întrecerea socialistă. Muncitorii secției, în frunte cu comuniștii, se întrec pentru a obține indici mai înalți de utilizare a agregatelor în scopul sporirii productivității muncii.

In primele 11 zile ale lunii martie colectivul acestei secții a produs cu 9,7% mai multe laminate, a depășit productivitatea muncii planificată, iar indicii de utilizare planificați au fost îndepliniți în proporție de 104,43%. Cele mai bune rezultate au fost obținute de schimbul condus de maistrul Andrășescu Gheorghe. Schimbul maistrului Constantin Petru a dat cu 8,8% mai multe laminate față de plan.

Intrecerea brigăzilor de tineri laminatori dă bune rezultate. Brigada de tineret condusă de laminatorul Tipei Nicolae, care s-a angajat să dea în primul trimestru al anului 500 tone laminate peste plan, și-a depășit de pe acum angajamentul luat. Pînă în ziua de 12 martie brigada a dat 643 tone laminate peste plan. Cu multă însuflețire a lucrat și brigada de tineret condusă de laminatorul Siretchi Vasile. Pînă la 12 martie această brigadă a dat peste plan 608 tone laminate față de 500 tone cît prevedea angajamentul pe întreg trimestrul I.

Cu privire la tratativele între R. P. R. și Grecia

La 10 martie a.c., printr-o notă remisă de A. Răducu, însărcinatul cu afaceri ad-interim al R.P.R. la Haga, ambasadorului Greciei, N. Anissas, guvernul român a confirmat invitația sa ca o delegație greacă să vină la București între 20—31 martie a.c., date propuse de guvernul grec. In nota guvernului român se exprimă speranța că lucrările delegațiilor română și greacă vor ajunge la rezultate pozitive pentru normalizarea relațiilor între cele două țări.

In notă se mai arată:

„Guvernul român a considerat că restabilirea relațiilor diplomatice dintre Republica Populară Română și Grecia ar însemna soluționarea tuturor problemelor pendinte între cele două țări, Guvernul român nu a avut totuși nimic împotrivă să discute problemele financiare nereglementate între cele două țări chiar și înaintea restabilirii relațiilor diplomatice.

Guvernul român privește, fără îndoială, pozitiv semnarea unei declarații comune pentru reluarea relațiilor diplomatice între cele două țări. In ceea ce privește anexarea la o asemenea declarație a textului de acord reglementînd problemele financiare, guvernul român socotește că asupra acestei chestiuni urmează să se pronunțe cele două delegații guvernamentale în cursul tratativelor pe care le vor începe la sfîrșitul lunii martie a.c.".

Însemnări

Lecţii abstracte, rupte de viaţă

În perioada actuală, cînd eforturile partidului şi ale întregului popor muncitor sînt concentrate asupra îndeplinirii sarcinilor legate de făurirea unei economii socialiste unitare, studierea ştiinţei economice marxist-leniniste are o însemnătate deosebită. Pentru ca studiul economiei politice să aibă eficacitate este necesar ca economia politică să nu fie predată într-un mod abstract, dogmatic, ci în strînsă legătură cu viaţa, cu experienţa practică a partidului şi a poporului nostru în construirea socialismului, să lămurească temeinic bazele ştiinţifice ale politicii economice a partidului şi guvernului, înarmîndu-i pe cei ce studiază în vederea înfăptuirii ei.

Nu se poate spune însă că lecţiile de economie politică predate la Institutul de construcţii din Bucureşti corespund acestei cerinţe. Caracteristic multora dintre ele este, din păcate, ruptura de viaţă, expunerea teoriei din carte, într-un mod abstract şi bucher.

Este semnificativ exemplul lecţiei „Baza materială de producţie a socialismului". Reproducînd punct cu punct problemele cuprinse în capitolul cu acelaşi titlu din Manualul de economie politică editat de Academia de Ştiinţe a U.R.S.S., lecţia vorbeşte într-un mod cu totul abstract, general, despre baza materială de producţie a socialismului şi căile progresului tehnic în socialism, încercînd să rezolve problema legăturii cu viaţa, cu chestiunile concrete ale construirii bazei materiale de producţie a socialismului în ţara noastră, prin aşa-zise „actualizări" — fraze lipite în coada cîte unui capitol, care de multe ori nici nu se referă la subiectul respectiv. „Şi în ţara noastră tehnica progresează rapid, pe toate căile, determinînd sporirea producţiei — se spune în pasajul lipit la sfîrşitul părţii despre căile progresului tehnic. În cei cinci ani ai primului nostru cincinal, producţia de petrol a ajuns la peste 10.500.000 tone, producţia de fontă a crescut cu peste 80%, iar cea de oţel cu 42%..." Oare n-ar fi fost de o mie de ori mai util ca în locul unor asemenea fraze, din care nu se învaţă nimic nou, să se fi arătat în mod documentat studenţilor care sînt problemele actuale ale ridicării nivelului tehnic în economia noastră naţională şi în mod deosebit în industria construcţiilor, în care vor munci ca viitori specialişti, să li se explice marea însemnătate pe care o au pentru creşterea productivităţii muncii în construcţii înlăturarea în tot mai mare măsură a metodelor primitive de lucru şi introducerea pe scară largă a tehnicii noi, creşterea gradului de mecanizare şi de industrializare a procesului de muncă, folosirea largă a mecanismelor, a prefabricatelor de beton şi beton armat?

Lecţia despre „Sistemul socialist al agriculturii", construită într-un mod asemănător cu cea amintită mai sus, e atît de abstractă, atît de ruptă de problemele sectorului socialist al agriculturii noastre, încît ascultînd-o, aproape că nici nu poţi să-ţi dai seama dacă la noi în ţară există un sector socialist al agriculturii sau nu. Furat de litera Manualului de economie politică, autorul lecţiei n-a înţeles nici măcar faptul că, dacă în manual este firesc să nu se vorbească de rolul S.M.T.-urilor în transformarea socialistă a agriculturii, deoarece în Uniunea Sovietică această sarcină a fost demult înfăptuită, într-o lecţie ţinută în R.P.R. în perioada actuală este inadmisibil să nu se arate că S.M.T.-urile trebuie să fie un puternic sprijin al statului democrat-popular în atragerea maselor de ţărani muncitori pe făgaşul socialismului, în îndrumarea lor spre unirea în gospodării colective, întovărăşiri, asociaţii, tarlale etc.

În toată lecţia nu se aminteşte măcar un cuvînt că o parte însemnată a sectorului socialist din agricultura noastră o constituie întovărăşirile agricole.

În capitolul lecţiei intitulat „Gospodăria obştească a colhozurilor" legătura cu problemele ţării noastre este realizată prin... înlocuirea din cînd în cînd a cuvîntului „colhoz", folosit în Manualul de economie politică, cu cuvîntul „gospodărie agricolă colectivă". Cît de mult ar fi cîştigat însă lecţia dacă expunerea teoretică privitoare la fondul indivizibil, planificarea producţiei, organizarea muncii etc. ar fi fost însoţită de relieferea acelor chestiuni de care depinde în primul rînd întărirea gospodăriilor colective din ţara noastră, cum ar fi dezvoltarea multilaterală a ramurilor de producţie şi justa îmbinare a ramurilor de producţie vegetale şi animale, alcătuirea unor planuri de producţie care să asigure folosirea cît mai potrivită a tuturor resurselor de producţie, însemnătatea construcţiilor pentru dezvoltarea avutului obştesc al gospodăriilor colective şi întărirea lor economică etc. Cum poate o lecţie atît de abstractă, atît de ruptă de realităţile de la noi, să ajute pe studenţi în înţelegerea problemelor deosebit de importante ale întăririi şi dezvoltării sectorului socialist din agricultura noastră?

Este timpul ca tovarăşii din colectivul catedrei de economie politică de la Institutul de construcţii să înţeleagă că legarea strînsă a lecţiilor şi seminariilor de viaţă, de practica construcţiei socialiste în ţara noastră, nu se realizează prin lipituri sau înlocuiri de cuvinte, ci printr-un studiu concret, aprofundat, al fenomenelor noi din viaţa noastră economică şi socială, prin aplicarea creatoare a teoriei în interpretarea realităţii vii.

ADA GREGORIAN

Seminar cu organizatorii de partid din G. A. S.

Comitetul regional P.M.R.-Bucureşti a organizat, începînd din ziua de 14 martie, un ciclu de 7 lecţii urmate de seminarii la care participă 34 organizatori de partid din gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti.

Prima lecţie intitulată „Organizaţia de bază, temelia întregii munci de partid şi dreptul de control al organizaţiei de bază din G.A.S. asupra conducerii administrative" a fost ţinută de tov. Cornel Băjenaru, şeful secţiei de propagandă şi agitaţie a comitetului regional de partid. „Despre compoziţia socială a partidului şi primirea de candidaţi şi membri de partid, despre activul de partid şi activul fără de partid" a vorbit tov. Vasile Chiva, şeful secţiei organelor de partid. În program sînt prevăzute de asemenea lecţii despre „Rolul gospodăriilor agricole de stat în aplicarea hotărîrilor celui de-al II-lea Congres al P.M.R.", despre „Situaţia internaţională şi politica externă a R.P.R." şi altele

Blocul C. F. R.-Timişoara

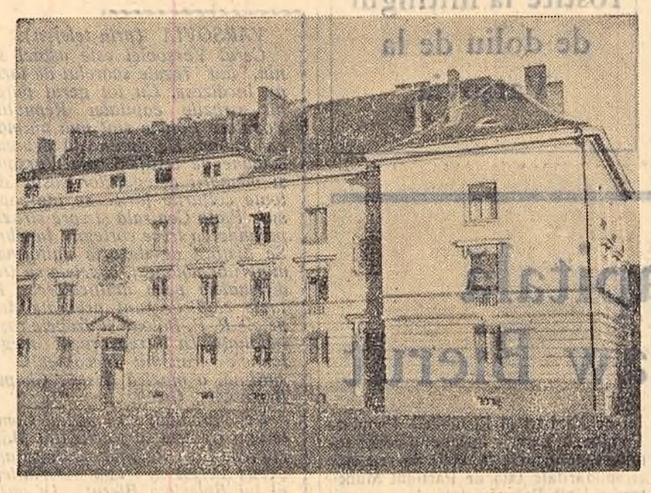

Printre construcţiile noi ridicate în anii din urmă în oraşul Timişoara se numără şi blocul C.F.R., care a fost dat în folosinţă muncitorilor la 1 octombrie 1955.

Blocul are două etaje şi cuprinde 21 apartamente, cu 2—3 camere fiecare, baie, bucătărie etc.

În clişeu: clădirea blocului C.F.R. din oraşul Timişoara.

În întîmpinarea Congresului cooperaţiei meşteşugăreşti din R.P.R.

* *

O cooperativă cu activitate rodnică

CONSTANŢA (coresp. „Scînteii"). — Cooperativa meşteşugărească „Îmbrăcămintea" din Constanţa aduce un aport însemnat la aprovizionarea populaţiei oraşului cu confecţiile necesare. Numărul unităţilor acestei cooperative a crescut în ultimul timp la 31.

În luna februarie, colectivul cooperativei „Îmbrăcămintea" a realizat planul producţiei globale în proporţie de 107,3% pe cel al producţiei marfă în proporţie de 129%. În această lună meşteşugarii cooperatori au dat peste plan 1155 cămăşi bărbăteşti, 1.000 feţe de masă, 640 cearceafuri şi 6.480 bucăţi diferite alte confecţii. În acelaşi timp ei au realizat economii în valoare de aproape 9000 lei.

În cinstea Congresului cooperaţiei meşteşugăreşti, care va avea loc în Bucureşti în zilele de 21-23 martie a .c., colectivul secţiei nr. 6 din cadrul acestei cooperative a dat peste sarcina lunară de plan 7 paltoane, 9 costume-talor pentru femei, 7 costume bărbăteşti şi altele. Însemnate succese a obţinut echipa condusă de tovarăşul Constantin Otto care a organizat munca pe faze de operaţie.

Realizările meşteşugarilor cooperatori din Cluj

CLUJ (coresp. „Scînteii"). — Meşteşugarii cooperatori din regiunea Cluj întîmpină apropiatul Congres al cooperaţiei meşteşugăreşti cu succese deosebite în muncă. În luna februarie, planul producţiei globale al cooperativelor meşteşugăreşti din regiune a fost îndeplinit în proporţie de 103%, iar productivitatea muncii a sporit cu 1,2% faţă de plan. Însemnate depăşiri au înregistrat cooperativele meşteşugăreşti „Metalurgia" şi „Solidaritatea" din Cluj, „Pielarul" din Zalău, „Mihail Eminescu" din Turda ş.a.

Prin folosirea deşeurilor, în cooperativele meşteşugăreşti s-au confecţionat un mare număr de sandale, cizme de cauciuc, obiecte de marochinărie, împletituri de sîrmă etc.

O mare atenţie se acordă producţiei bunurilor de larg consum. În acest an au fost introduse noi sortimente de bunuri de larg consum ca: săpun de ras, foarfeci pentru broderie, creioane automate cu patru culori, jucării mecanice etc. În vederea sporirii producţiei şi a productivităţii muncii, în secţiile cooperativelor se extind mecanizarea unor munci mai grele şi mica mecanizare. La cooperativa meşteşugărească „21 Decembrie" din Cluj, de exemplu, s-a mecanizat fabricarea spiţelor de bicicletă, iar la cooperativa meşteşugărească „Oţelul" din Aiud s-a mecanizat operaţia de confecţionare a împletiturilor din sîrmă.

Noi sortimente

(Din ziarul „Viaţa cooperaţiei meşteşugăreşti"). Luptînd pentru a aduce o contribuţie cît mai însemnată la sporirea producţiei bunurilor de consum, membrii cooperativei „23 August" din Oradea au introdus anul acesta în producţie noi sortimente. Nu demult ei au început să producă, din deşeuri, cisme de cauciuc în acest scop a fost amenajată o secţie care, în luna ianuarie, a produs 100 de perechi, iar în luna trecută alte 160 de perechi. Consiliul cooperativei urmăreşte sporirea producţiei acestui sortiment, astfel încît ea să ajungă la 350 de perechi lunar.

Tot în cursul acestui an a început şi producţia pedalelor de cauciuc şi a minerelor pentru biciclete, confecţionîndu-se pînă în prezent peste 5000 asemenea obiecte.

La ordinea zilei

*

ÎNTREAGA ATENŢIE ÎMBUNĂTĂŢIRII CALITĂŢII PRODUSELOR

Ne aflăm în preajma sezonului de primăvară. Acum, fabricile de textile şi de încălţăminte lucrează din plin pentru a pregăti şi pune la îndemîna populaţiei un sortiment cît mai variat de ţesături, confecţii şi pantofi pentru primăvară şi vară.

Îmbunătăţirea calităţii produselor preocupă în cel mai înalt grad partidul şi guvernul. Asigurarea unui sortiment bogat de produse textile de bună calitate şi din ce în ce mai fine este o sarcină deosebit de importantă care se pune în mod cîncinal în faţa muncitorilor şi tehnicienilor din industria uşoară. Socotind problema îmbunătăţirii calităţii produselor drept o importantă problemă de stat, un mijloc de seamă pentru ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc, colectivele a numeroase întreprinderi îmbină preocuparea pentru sporirea necontenită a producţiei şi productivităţii muncii cu lupta de zi cu zi pentru îmbunătăţirea calităţii produselor. De pildă, colectivul întreprinderii „Postăvăria Română" din Bucureşti a realizat stofe de calitate din amestec de fire caprон şi lînă; muncitorii şi tehnicienii fabricii de postav Buhuşi au produs stofe de rochii, pardesie şi jachete frumoase şi de bună calitate. Mult apreciate sînt şi produsele fabricilor „Ţinăra Gardă", „Ianoş Herbak" şi „Teba"-Timişoara pentru varietatea şi calitatea lor.

Multe colective de întreprinderi socotesc problema îmbunătăţirii calităţii produselor drept unul din obiectivele de seamă ale întrecerii socialiste.

Se ştie însă că pentru a obţine produse de bună calitate este necesară organizarea în mod temeinic a controlului tehnic de calitate în toate fazele producţiei. În unele fabrici controlul tehnic de calitate se face de mîntuială, fapt care permite să intre în magazii şi să iasă chiar pe poarta fabricilor respective produse necorespunzătoare din punct de vedere calitativ. De exemplu, din lipsa unui control temeinic al procesului de producţie, firele de lînă pentru tricotaje produse de fabrica „Alexandru Sahia" din Bucureşti dau zebrări la vopsit. Din aceeaşi cauză, unele stofe pentru copii lucrate la fabrica „Drapelul Roşu"-Oraşul Stalin prezintă multe defecţiuni, ca fire lipsă etc.

Trebuie să fie clar fiecărui conducător de întreprindere, fiecărei organizaţii de partid şi sindicale, tuturor muncitorilor şi tehnicienilor din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum că producînd mărfuri de proastă calitate ei păgubesc atît întreprinderea respectivă cît şi pe consumatori. Calitatea necorespunzătoare a produselor îngustează posibilitatea oamenilor muncii de a se aproviziona în bune condiţii cu cele necesare.

La îmbunătăţirea calităţii produselor textile şi de încălţăminte pot să aducă o contribuţie însemnată lucrătorii din comerţul de stat şi cooperatist. Sezisînd fabricilor sugestiile şi propunerile oamenilor muncii, ei pot ajuta colectivele acestor fabrici să înlăture o serie de deficienţe tehnice şi organizatorice, să îmbunătăţească serios calitatea produselor şi să lărgească simţitor sortimentul acestora. Organele comerciale au datoria să refuze recepţionarea produselor care nu corespund întocmai normelor de calitate prescrise.

Numai acordînd întreaga atenţie îmbunătăţirii calităţii produselor, muncitorii şi tehnicienii din întreprinderile producătoare de bunuri de larg consum vor putea aduce un aport sporit la ridicarea nivelului de trai al celor ce muncesc.

Nadia Puttar şi Drago Bernardici în „Aida"

JEAN BOBESCU
maestru emerit al artei din R.P.R.

Despre remarcabilele calităţi vocale ale cîntăreţilor iugoslavi Nadia Puttar şi Drago Bernardici am auzit încă mai de mult cuvinte de sinceră preţuire din partea colegilor noştri care au vizitat şi au cîntat în Iugoslavia. De aceea noi, cei de la Teatrul de Operă şi Balet, echipa de interpreţi ai „Aidei", am fost fericiţi să colaborăm cu valoroşii artişti din ţara vecină şi prietenă. Aşteptările noastre s-au arătat a fi pe deplin îndreptăţite încă din prima clipă a repetiţiilor.

În rolul Amnerisi, mezzo-soprana Nadia Puttar a scos în relief cu naturaleţă caracterul complex al personajului. Înzestrată cu un fizic plăcut, posedînd pe lîngă o voce de o muzicalitate deosebită, preţioase însuşiri scenice, Nadia Puttar — deşi de-abia la începutul carierei sale — are o remarcabilă maturitate artistică. În spectacol, cîntăreaţa iugoslavă a impresionat prin expresivitatea interpretării, îndeosebi în unele momente de intens dramatism, bunăoară în scena judecăţii.

Basul Drago Bernardici este un cîntăreţ cu mari resurse; are o voce puternică, egală, frumos nuanţată, care se completează pe scenă cu o trăire veridică a rolului. În „Aida" el a interpretat cu măiestrie rolul marelui preot Ramfis.

Spectacolul cu „Aida" la care şi-au dat concursul cei doi prim-solişti ai Operei din Zagreb s-a bucurat de aprecierea călduroasă a publicului. Merită de menţionat, pe lîngă valoroasa contribuţie a artiştilor oaspeţi, aportul adus în acest spectacol de soliştii Maria Voloşescu, Dinu Bădescu, Al. Enăceanu, George Ştefănescu ş. a., de orchestra şi de corul teatrului nostru.

La sfîrşitul reprezentaţiei, noi toţi am fost bucuroşi să aplaudăm, împreună cu publicul bucureştean, reuşitele creaţii ale artiştilor iugoslavi, a căror vizită în ţara noastră prilejuieşte un interesant schimb de experienţă şi contribuie la întărirea legăturilor prieteneşti cu popoarele d. Iugoslavia.

Deschiderea expoziţiei „Fotografii din Italia"

La Casa arhitectului din Capitală a avut loc vineri după amiază deschiderea expoziţiei „Fotografii din Italia" şi prezentarea de diapozitive „Aspecte din Roma".

La festivitate au fost prezenţi reprezentanţi ai Ministerului Afacerilor Externe, Ministerului Culturii şi Institutului Romîn pentru Relaţii Culturale cu Străinătatea.

Au fost de faţă reprezentanţi ai legaţiei Italiei la Bucureşti.

Cu această ocazie, prof. arh. Pompiliu Macovei, arhitectul şef al Capitalei, a făcut o scurtă expunere asupra călătoriei făcute la invitaţia primarului oraşului Florenţa în mai multe oraşe ale Italiei — Florenţa, Pisa, Roma — unde a realizat fotografiile expuse.

Prof. arh. Bordenache, directorul Institutului „Proiect Bucureşti" a prezentat apoi diapozitivele „Aspecte din Roma". (Agerpres)

INFORMAŢII

La invitaţia Comitetului executiv al Uniunii centrale a cooperativelor meşteşugăreşti din R.P.R., vineri dimineaţa, a sosit în Capitală delegaţia cooperativelor de producţie din R.P.D. Coreeană, care va participa la lucrările celui de-al doilea Congres al cooperaţiei meşteşugăreşti. Din delegaţie fac parte Hon Hun, preşedintele Uniunii centrale a cooperativelor de producţie din R.P.D. Coreeană, şi Han de Ion, preşedintele Uniunii orăşeneşti a cooperativelor de producţie din Phenian.

La sosire pe aeroportul Băneasa oaspeţii au fost întîmpinaţi de G. Vasilichi, preşedintele Uniunii centrale a cooperativelor meşteşugăreşti din R.P.R. şi de alţi reprezentanţi ai UCECOM-ului.

Au fost de faţă membri ai ambasadei R.P.D. Coreene la Bucureşti. (Agerpres)

A apărut în limbile: rusă, română, franceză, germană, engleză şi spaniolă

„Pentru pace trainică, pentru democraţie populară!"

Bucureşti. Organ al Biroului Informativ al Partidelor comuniste şi muncitoreşti

Nr. 11 (384)

Cuprinde:

În legătură cu moartea lui Boleslaw Bierut.

* * * De la Comitetul Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi de la Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

* * * Un eminent luptător pentru cauza clasei muncitoare **(articol de fond).**

* * * Boleslaw Bierut **(necrolog).**

* * * Chemarea Comitetului Central al P.M.U.P., a Consiliului de Stat şi a guvernului Republicii Populare Polone adresată poporului polonez.

* * * Moscova aduce ultimul omagiu lui Boleslaw Bierut.

Cuvîntarea tov. N. A. Bulganin. Cuvîntarea tov. A. Zawadski.

* * * Profunda durere a poporului polonez.

* * * Oamenii muncii din lumea întreagă cinstesc memoria tovarăşului Boleslaw Bierut.

Jacques Duclos. Pentru crearea unităţii clasei muncitoare.

Max Reimann. Încotro se îndreaptă economia vest-germană?

Jan Marek. *Note politice:* 1. Un nou act ruşinos al colonialiştilor. 2. Manevrele provocatoare ale lui Ngo Dinh Diem.

De vînzare la toate librăriile, chioşcurile şi debitele O.C.L.

Preţul 40 bani

Despre oameni, meleaguri şi străvechi legende...

SÜTÖ ANDRÁS

Despre oameni, meleaguri şi străvechi legende vorbeşte această mică scriere de la care nimeni să nu aştepte ca să cuprindă totul, căci drumul nostru este lung iar opririle noastre sînt foarte scurte, informarea noastră are un caracter general şi tabloul ce se va naşte va fi inevitabil incomplect.

De altfel, dacă cineva s-ar angaja să dea o imagine completă, atotcuprinzătoare despre Regiunea Autonomă Maghiară, să facă simţite frumuseţile ei naturale, viaţa de toate zilele a locuitorilor ei, şi, în lucrurile neobişnuite ale zilelor obişnuite, glasul răsunător al marilor transformări, ar trebui să scrie volume întregi.

Să încercăm deci ceea ce este cu putinţă în cadrul dat!

De o oră şi jumătate umblăm, privim, admirăm, luăm notiţe. Aici, în vechea fabrică de bărci, se construiesc planoare şi bărci uimitor de uşoare. Primul lucru ce mi-l însemn: unele părţi componente ale bărcilor (fireşte, e vorba de bărcile uşoare, pentru concursuri) sînt confecţionate ca nişte foi de plăcintă; se aşează una peste alta plăci din lemn de mahon, apoi de paltin, de nuc şi aşa mai departe. Cît de subţiri sînt însă aceste plăci!

Un tovarăş ne dă unele explicaţii. De pildă, o asemenea placă de grosimea unui milimetru este alcătuită din cinci feluri de plăci subţiri. Nu-i de loc o muncă uşoară să tai aceste cinci plăci, după cum nu este uşoară nici un fel de muncă artistică. Dar în această fabrică lucrează adevăraţi meşteri în confecţionarea de bărci şi schelete de planoare. Aceştia-s în acelaşi timp oameni îndrăzneţi, curajoşi!

Înspre amiază observ că în curtea fabricii se adună oameni; cu palma streaşină deasupra frunţii, cercetează cerul, discută aprins, arată cu degetul. Ce-o fi, mă gîndesc, şi întreb — ce s-a întîmplat?

— Novicki îşi încearcă noul planor.

Trebuie ştiut că-i lucru uşor să te sui într-un aparat de zbor pe care alţii l-au încercat înaintea ta, fără să se prăbuşească; înseamnă că maşina-i bună, n-are lipsuri, poţi zbura cu ea. Dar, pentru ca să încerci un aparat cu care n-a mai zburat nimeni nicidată e nevoie de inimă tare, de curaj, hotărîre.

Tot gîndindu-mă la astea, încep să pîndesc şi eu cu emoţie dacă Novicki (care este de altfel renumit în fabrică, mai ales datorită invenţiilor sale minunate) va reuşi în zborul său de probă. În fabrică mi s-a explicat că un asemenea planor este atît de gingaş încît, pentru o eroare de unul-doi milimetri, poate, pur şi simplu, să se prăbuşească.

Între timp, în aer se urcaseră două aparate: un avion şi, legat de acesta, planorul lui Novicki. Cît timp avionul îl trage, nu-i nici un bai, dar ce se va întîmpla cînd îi va da drumul? Va trebui să alunece cu propriile-i aripi pe cerul larg.

Planorul se desprinse brusc de avion. Novicki alunecă un timp în jos; aveam senzaţia că va ateriza acolo, undeva, între scînduri, butoaie bărci; dar nimic din toate acestea nu se întîmplă; după cîteva clipe planorul se ridică cu o alunecare graţioasă, uşoară începu să descrie cercuri şi zbură splendid, ca un pescăruş, deasupra oraşelului.

— Bravo Novicki! — strigau oamenii.

Meritată. Dar recunoştinţă sinceră merită şi acei muncitori care, în acest micuţ oraş, unde în trecut se tăiau cu ferăstrăul scînduri şi se cîrpeau pantofi, şi unde oamenii se îndeletniceau cu alte asemenea meşteşuguri milenare, astăzi fabrică planoare minunate şi bărci, iar în fabrica de instrumente muzicale, viori cu glas dulce şi alte instrumente muzicale...

Se vorbeşte de secole despre industrializarea regiunii seculeşti; cîte articole, cărţi nu s-au mai scris în legătură cu această problemă. Pînă la eliberare însă, din industrializare nu s-a realizat niciodată nimic, pentru că în trecut nimeni, niciodată, nu a luat-o în serios. Acum, dacă cutreieri regiunea întîlneşti cu mirare pretutindeni noi fabrici, uzine.

Să ne oprim, de pildă, la Remetea, în raionul Gheorgheni, şi să transcriem textual cuvintele directorului Fülöp.

— Cu doi ani în urmă, într-o zi posomorită de toamnă, stăteam aici, pe acest loc, pe care se cultivau atunci cartofi; cartofii fuseseră deja scoşi, aşa că printre picioare se încolăceau doar vrejuri uscate. Toată această mare fabrică de lapte praf stătea ghemuită atunci în servieta mea, sub forma unor planuri de tot soiul. Altceva nu exista din fabrică. Închipuiţi-vă că stau aici, pe acest cîmp, cu servieta mea, singur-singurel. Sarcina: aici trebuie ridicată o fabrică, şi încă într-o perioadă scurtă, de doi ani. Am eu ceva fantezie, dar atunci mă speriasem. Frate Fülöp, îmi ziceam, ai intrat în horă! Cum vei scăpa, cum vei putea raporta: „Uite fabrica; poate fi adus laptele în gărniţe ţărăneşti, în oale şi în sticle de un litru..."?

Aceasta a fost în 1953. Iar după doi ani se putea raporta într-adevăr partidului şi guvernului că fabrica de lapte praf de la Remetea a intrat în funcţiune, că sirenele sale fluieră şi că în jurul ei au răsărit noile locuinţe muncitoreşti.

Directorul topitoriei de in de la Joseni îşi începu într-un mod asemănător istorisirea:

— În 1953, era o iarnă grea, iar eu stăteam aici, în acest loc, căutam în zăpadă cei cîţiva ţăruşi care marcau teritoriul fabricii.

În 1955 fabrica a fost terminată, iar acum înghite inul cu vagoanele, îl umezeşte, îl usucă, îl meliţează, îl piaptănă, îl albeşte, toate acestea fără pic de praf.

Aproape ca din pămînt răsar asemenea oraşele ca acela care înfloreşte acum printre dîmburi, nu departe de termocentrala de la Sînghiorgiu de Pădure. Dar să nu lungim vorba cu înşiruirea a tot ce se construieşte aici. Să nu vorbim nici despre cea mai mare fabrică de mobilă din Europa sud-estică, căci despre asta ziarele au scris mult...

Să vorbim mai bine despre faptul că dacă cineva vrea să vadă o minune a naturii, acela neapărat trebuie să viziteze băile calde de la Toplita, unde iarna şi vara din măruntaiele pămîntului se revarsă apă caldă de 26 grade. Sau să se afunde pe valea Gurghiului, care n-are pereche în Transilvania ca frumuseţe şi ca bogăţie a lumii vegetale. Aici, la marginea munţilor Gurghiului, se găseşte pe o suprafaţă de aproape 100 de pogoane cel mai mare parc al ţării, plantat cu arbori aduşi din toate părţile lumii. Pe vremea cînd îl stăpînea prinţul moştenitor Rudolf, parcul nu aducea desigur nici un folos poporului. Astăzi funcţionează aici o şcoală de silvicultură, una din cele mai frumoase şcoli ale ţării. Aici, la Gurghiu, cresc acum meşteri ai pădurilor, copii de muncitori şi ţărani, romîni şi maghiari.

Dar şi şcoala profesională industrială din Izvorul Mureşului merită s-o vizităm. Trebuie ştiut că în trecut aici la Izvorul Mureşului veneau să-şi petrească vara, să joace cărţi, domnii cu punga doldora. Acum guvernul a înfiinţat aici o şcoală spaţioasă pentru copiii care nu-s sănătoşi pe deplin. Aceşti copii se recreează timp de 3—4 ani şi, între timp, îşi însuşesc şi o meserie din cele 16 cîte pot fi învăţate aici. Îl întreb pe director ce înţeleg ei prin copil „nu complect sănătos". „Apoi — spune el — de exemplu are plămînii slabi, e predispus la boală sau anemic, sau are tirolda mărită şi aşa mai departe..."

Privesc copiii. Nici unul nu arată a fi bolnăvicios. Toţi sînt îmbujoraţi de aerul tare, sănătos, de la Izvorul Mureşului şi de hrana specială. Sînt cîteva sute de copii. Romîni, maghiari, germani...

Către amiază pornim cu maşina de la Borsec spre Bilbor. Pe drum ne apucă o ploaie zdravănă; aproape că înotăm în apa care inundase şoseaua. Roţile maşinii aruncă în lături apă şi maşina noastră arată ca şi cum i-ar fi crescut aripi argintii, cu care lovşte vesel aerul într-un zbor razant, alunecînd sub un cer care începuse să se lumineze...

Bilbor, situat la poalele munţilor Călimani, este un platou care pare că pluteşte mereu în ceţuri ce se mişcă asemeni unor valuri. Aici vînturile hoinăresc zi şi noapte, aleargă voioase sau pline de mînie dintr-o pădure într-alta, căci de jur împrejur pădurile de brad privesc în jos spre satul cît pumnul. Dacă aş asemăna acest ţinut cu un om, aş spune că seamănă cu tatăl unei familii cu mulţi copii, pe fruntea căruia niciodată bucuriile nu apar singure, ci împletite cu griji! Pentru că aici şi strălucirea soarelui este mai palidă, mai tocită, decît jos, pe malurile Mureşului, ca şi cum umbra s-ar fi dizolvat în lumină, ca şi cum ar fi un asfinţit veşnic, ca şi cum în faţa soarelui s-ar fi aninat o perdea invizibilă de dantelă... Nu-i uşoară viaţa omului aici, căci natura e vitregă, capricioasă; dar vechea sărăcie este azi pe ducă. În sat a luat fiinţă o întovărăşire zootehnică şi, cu toate că e încă mică această întovărăşire, ea obţine venituri tot mai mari; sporeşte cantitatea de lapte, unt, caş; gospodărirea nouă începe să scoată satul din înapoierea sa economică.

De altfel acest sat este renumit şi pentru că de aici a pornit la haiducie, în anii douăzeci, renumitul Niculiţă. Sătenii îţi arată circiuma, amintire a răscoalei izolate a lui Niculiţă; circiumarul era întruchiparea exploatării. Iar Niculiţă a fost un sărman tăietor de lemne, slab, dar cu inima curajoasă. Venise odată la circiumă să bea palincă cu cîţiva prieteni. Circiumarul (azi nimeni nu mai ştie din ce cauză) i-a chemat pe jandarmi. Ţăranii l-au doborît pe jandarmi, iar Niculiţă, împreună cu cîţiva prieteni, a fugit în pădure şi mulţi ani în şir a pribegit ascunzîndu-se de autorităţi. În timpul pribegiei ataca din cînd în cînd pe domni, pe plutonieri şi, desigur, pe circiumarul care l-a silit să ia drumul haiduciei.

Afară plouă iarăşi, iar noi stăm aici, împreună cu conducătorii întovărăşirii zootehnice, în circiuma de odinioară, o cameră întunecoasă, cu mîros de caş şi cu ferestre zăbrelite. Ascultăm întîmplările haiduceşti care s-au transformat în poveste, au devenit legendă. Ţăranilor le strălucesc ochii cînd, întrerupîndu-se şi îndreptîndu-se tot mereu unii pe alţii, povestesc cum ani în şir Niculiţă îi învăţa minte pe domni (ca şi Rózsa Sándor al ungurilor).

Desigur, e greu să stabileşti ce s-a întîmplat aevea şi ce a adăugat ulterior imaginaţia poporului. Şi nimeni nu susţine că cutare sau cutare lucru nu este cu putinţă; amintirea păstrează cu respect şi dragoste numele lui Niculiţă.

Fiindcă am ajuns la întîmplări adevărate devenite legende, să facem o săritură pînă la Filia, în raionul Odorhei, odinioară locul de muncă al lui Gábor Áron, eroul legendar al răscoalelor ţăranilor din împrejurimi. Şi astăzi se mai înalţă acolo, întunecat şi posomorît, renumitul turn de turnat. Locatarul turnului, (nevasta unui vînător din localitate) ne zîmbeşte de departe. Ştie că venim în „problema lui Gábor Áron". Pentru ce altceva am putea veni? Fireşte, nu ştie multe despre faptul că Gábor Áron a turnat aici primele sale trei tunuri, dar povesteşte din inimă şi amănunţit despre faimoasa nicovală a marelui luptător pentru libertate şi despre felul cum nicovala „s-a scufundat de ruşine".

— De ruşine?

— Da. S-a întîmplat aşa. În 1938 nicovala lui Gábor Áron mai era aici; ce mai nicovală uriaşă, ca un pui de bivoliţă! Atunci nişte domni de la Braşov au mirosit că nicovala este aici şi au venit s-o ia cu ei. Dar cum se atinseră de nicovală, aceasta începu să se scufunde în pămînt. Desigur s-au speriat, au adus numaidecît lunii şi rîngi şi tot felul de pîrghii şi boi ca s-o scoată şi, cu mare greutate, au şi scos-o. Au dus-o cu forţa la Braşov. Acolo au vrut s-o folosească într-un garaj din strada Lungă, dar îndată ce au aşezat-o pe pămînt s-a scufundat iarăşi. De atunci se află acolo, în pămînt, aşteaptă să fie scoasă şi... dusă la muzeu.

Acum pricep şi eu. Nicovala s-a ruşinat în locul domnilor de la Braşov, care au profanat o relicvă. Şi acum îi e ruşine (dacă mai există); de ce n-o aşează nimeni în muzeu, căci nu în orice ateliere de fierar poţi să dai peste o nicovală de-a lui Gábor Áron, nicovală pe care în timpul marii lupte pentru libertate poporul îşi făurea armele!

Secole de-a rîndul poporul a făurit prin aceste părţi multe arme împotriva domnilor. Tg. Mureş a fost martor al multor răscoale glorioase şi al şi mai multor represiuni din partea stăpînilor.

Cît de voios răsună acum piaţa principală din Tg. Mureş de tineretul care vine de la şcoală! Megafoanele cern, ca printr-o sită, muzica...

Cîte lucruri ar mai trebui scrise, văzute!

Căci despre fabricile forestiere n-am spus încă nici un cuvînt. Cum înghit aceste fabrici buştenii care coboară din munţi! Cu ce şuier fericit îşi arată dinţii strălucitori, de oţel, ferăstraiele mici şi mari şi cum cîntă şi răsună văile de sirenele fabricilor care vestesc dimineaţa, amiaza şi seara! Şi ce înfăptuiesc sus, în pădurile munţilor, topoarele, ferăstraiele electrice, tractoarele cu tălpi de fier care transportă buşteni, locomotivele mărunte care se grăbesc voioase! Arbori seculari se prăbuşesc la pămînt pentru ca pe locul lor să crească, pe mii şi mii de hectare, milioane de arbori noi, tineri. Silvicultori, elevi ai şcolilor silvice, profesori, preşedinţi de sfaturi populare ne-au arătat fericiţi, la Harghita, la lacul Sf. Ana şi pretutindeni pădurile de puieţi nou plantaţi... În trecut aici se tăia numai, se despuiau pădurile cu o lăcomie smintită. Astăzi planuri bine chibzuite îndrumă toporul care muşcă în lemn şi mîini sîrguincioase plantează fără întrerupere pădurile secolelor ce vin...

N-am vorbit nici un cuvînt despre multele uzine şi fabrici reînnoite, despre întreprinderile de industrie locală, despre staţiunile de maşini şi tractoare care se construiesc la Lazărea, la Mureşeni, şi despre atîtea şi atîtea izvoare ce au fost deschise, izvoare ale bunei stări omeneşti. Dar cine ar putea să cuprindă întreaga această viaţă care pulsează, care goneşte şi ia forme, răsfrîndu-se în milioane de şuvoaie multicolore, cine ar putea să le cuprindă în aşa fel ca să nu rămînă nimic în afară? N-am vorbit nici de păstrăvăriile de la Sovata, de la Ciuc, nici de stupăriile de la Toplita şi Borsec, nici de clocitoarele de la Sf. Gheorghe sau de la Tg. Mureş, (acestea sînt adevărate fabrici: la Tg. Mureş, la fabrica de la Kékroka, ies deodată 12.000 de pui). Reglementarea cursului Oltului oferă ea singură celui care minuie pana material pentru un roman întreg (cînd această muncă se va termina, o suprafaţă de 5.000 hectare va fi salvată de inundaţiile de primăvară).

Iar oamenii? Şi ei aşteaptă ca poeţi, scriitori, ziarişti să cînte hărnicia lor, faptele lor cutezătoare în lupta cu natura, cu duşmanii poporului. Şi prietenia care înfrăţeşte acum în lupta comună pe ungur, pe romîn, pe sas. Cîte nu s-ar putea scrie şi despre asta! Dar Regiunea Autonomă Maghiară este numai una din regiunile ţării; cîte nu s-ar putea scrie şi despre celelalte...

BOLESLAW BIERUT

Cuvîntările rostite la mitingul de doliu de la Varşovia

Cuvîntarea tovarăşului A. Zawadski

Tovarăşi, cetăţeni ai oraşului Varşovia, fraţi şi surori din întreaga ţară!

In numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, al Consiliului de Stat şi al guvernului Republicii Populare Polone, deschid mitingul de doliu al oamenilor muncii din Varşovia, la care participă delegaţii din toate voevodatele.

Boleslaw Bierut, marele şi devotatul fiu al poporului polonez, a pornit pe ultimul său drum. Cu nemărginită durere îl conduc întregul popor şi tineretul Varşoviei pe care a iubit-o atît de mult, îl conduce cu gîndul întregul popor polonez unit în Frontul Naţional. Boleslaw Bierut şi-a înscris numele în inimile a milioane de oameni, în inimile tinerilor şi copiilor Poloniei, prin bătăliile inimii lui fierbinţi, prin acţiunile patriotice ale întregii sale vieţi.

Boleslaw Bierut a murit, dar partidul nostru unit ca un monolit, Partidul Muncitoresc Unit Polonez, al cărui activist de frunte şi conducător a fost, trăieşte; trăieşte şi-şi sporeşte forţele şi însemnătatea în lume Polonia noastră populară, pentru a cărei făurire, dezvoltare şi consolidare el a muncit cu abnegaţie; trăieşte măreaţa idee a socialismului, care înaintează victorios pe întreg pămîntul, idee pentru care Boleslaw Bierut a luptat cu înflăcărare.

De aceea, pretutindeni durerea se îmbină cu jurămîntul de a păzi ca lumina ochilor realizările poporului polonez, de a întări iubita noastră patrie — Polonia populară, de a munci tot mai bine pentru a îmbunătăţi cît mai repede condiţiile materiale şi culturale de trai ale maselor muncitoare din ţara noastră, de a întări prietenia dintre poporul nostru şi popoarele Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste, Republicii Populare Chineze şi popoarele tuturor ţărilor de democraţie populară, precum şi dintre poporul nostru şi toate popoarele lumii care luptă pentru pace.

Boleslaw Bierut nu mai este printre noi, dar amintirea sa va rămîne veşnic în inimile noastre.

Glorie veşnică memoriei scumpului nostru tovarăş şi prieten Boleslaw Bierut.

Cuvîntarea tovarăşului I. Cyrankiewicz

Astăzi noi toţi, în întreaga Polonie, ne amintim şi vom păstra pentru totdeauna în inimile şi minţile noastre imaginea scumpă a anilor cînd Boleslaw Bierut era împreună cu noi ca tovarăş şi prieten, ca un conducător revoluţionar, în cei mai hotărîtori cinci ani din viaţa poporului polonez.

Ni-l amintim din timpul cînd el, tînăr muncitor tipograf din Lublin, iar apoi revoluţionar conştient, împreună cu partidul revoluţionar, a început să traducă în viaţă misiunea istorică a clasei muncitoare, în cursul anilor de luptă încordată, de luptă împotriva invadatorilor străini, în anii petrecuţi în închisorile sanaţiste, în anii crunţi ai ocupaţiei hitleriste.

Tocmai atunci, în cel mai greu moment al robiei, Boleslaw Bierut, împreună cu partidul, creează baza viitoarei Polonii populare. In noaptea de Anul Nou 1944, el prezidează prima şedinţă a Consiliului Naţional. Ocupanţii mai mărşăluiau încă pe străzile oraşelor poloneze, cînd, într-o căsuţă de pe strada Twarda, Boleslaw Bierut a creat primul organ al puterii populare din republică.

In această ultimă noapte a anului 1943 s-a născut noua concepţie măreaţă a statului polonez — stat popular, stat legat de lagărul revoluţiei şi progresului şi care, în acelaşi timp, se bazează pe interesele naţionale şi de stat cu adevărat poloneze.

Cîţiva ani mai tîrziu, după ani de eforturi uriaşe ale întregului popor polonez în opera de construire a Poloniei noi, puternice, industrializate, Boleslaw Bierut a exprimat gîndurile şi sentimentele întregului popor, spunînd că septembrie 1939 este depăşit şi nu se va mai întoarce niciodată, că Polonia nu mai este o ţară slabă, fără apărare şi fără ajutor.

Dar, pentru ca aceasta să devină cu putinţă, pentru ca să se producă renaşterea patriei noastre, au fost necesare decenii de luptă intransigentă a clasei muncitoare poloneze, a oamenilor muncii polonezi. A fost necesar un partid care să conducă această luptă. Un astfel de partid a existat. In rîndurile acestui partid, Boleslaw Bierut a cunoscut revoluţia, a învăţat să lupte, a învăţat politica. Aceasta a fost o şcoală măreaţă, deoarece era un partid măreţ.

Intrat în ilegalitate, persecutat şi prigonit, el a reuşit să reziste timp de 20 de ani reacţiunii din ţară şi, împreună cu elementele de stînga din rîndurile partidului socialist polonez care se pronunţau pentru un front unit, atrăgînd după sine elementele înaintate din partidul ţărănesc, să mobilizeze efectiv masele la lupta împotriva fascismului intern şi internaţional.

Partidul Comunist din Polonia a educat cadre minunate de revoluţionari pe care nimeni şi nimic nu le-a înfrînt, cadre demne de clasa muncitoare poloneză, demne să poarte steagul revoluţiei, steagul noii Polonii populare. Tocmai printr-o asemenea şcoală au trecut Boleslaw Bierut şi tovarăşii lui care în noaptea ocupaţiei au început să refacă partidul şi să construiască statul popular împreună cu socialiştii de stînga, cu elementele de stînga din rîndurile mişcării ţărăneşti şi cu democraţii, în alianţă cu muncitorii şi ţăranii.

Ni-l amintim cu toţii pe Boleslaw Bierut ca preşedinte al Consiliului Naţional, ca preşedinte al republicii, ca secretar general al Partidului Muncitoresc Polonez, ca preşedinte al Comitetului Central al P.M.U.P., ca preşedinte al Consiliului de Miniştri, ca prim-secretar al Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez. Fiecare din aceste funcţii arată uriaşul efort creator al gîndirii, voinţei, sentimentelor şi caracterului, energia cu adevărat nesecată şi entuziasmul înflăcărat al omului care din revoluţionar ilegalist a devenit om de stat.

Boleslaw Bierut a fost întruchiparea mîndriei naţionale în sensul cel mai nobil al acestui cuvînt.

El nu numai că a visat un loc de onoare pentru Polonia în Europa şi în lume, ci a contribuit de asemenea într-o măsură uriaşă la realizarea acestor năzuinţe ale poporului, a contribuit la dobîndirea de către Polonia a unei astfel de poziţii pe arena internaţională care serveşte cauzei întăririi forţelor invincibile ale păcii, netezeşte calea spre întărirea relaţiilor de prietenie între popoare. Tovarăşul Boleslaw Bierut a fost un fiu destoinic al clasei muncitoare poloneze şi nu şi-a precupeţit forţele pentru ca această clasă să devină avangarda poporului, să deschidă un capitol nou în istoria poporului.

El a fost alături de noi în timpul fiecărui eveniment mare sau mic în toţi aceşti 11 ani de existenţă a Poloniei populare. El s-a interesat întotdeauna îndeaproape de fiecare lucru, se ocupa cu grijă de nevoile oamenilor. El a fost acela care a spus că viaţa poporului polonez încă nu este presărată şi nu poate fi presărată cu trandafiri, dar că grija pentru omul simplu cu inima nobilă este pentru el cea mai sfîntă datorie.

Impreună cu partidul, el a luptat împotriva tuturor greutăţilor noastre pentru a îmbunătăţi în măsura posibilului condiţiile de trai ale maselor largi. Fiind deja bolnav, a spus prin telefon că imediat după întoarcerea sa vor trebui examinate hotărîrile îndreptate spre îmbunătăţirea treptată a situaţiei lucrătorilor cu salarii mici din Polonia, chiar anul acesta şi în anii următori. El a promis că va veni să lucreze cîtva timp cu noi, şi abia după aceea se va odihni.

Intreaga Varşovie a trecut prin faţa sicriului lui Boleslaw Bierut. Dacă ar fi fost posibil ar fi trecut întreaga Polonie.

Există clipe cînd noţiunile politice capătă forme concrete. Am spus: Poporul, strîns unit în jurul partidului său.

Alaltăieri, ieri şi astăzi, am văzut cu toţii acest adevăr.

Partidul şi poporul îşi strîng şi mai mult rîndurile astăzi şi merg înainte pe aceeaşi cale pe care am conceput-o împreună cînd Boleslaw Bierut mai era cu noi, pe aceeaşi cale pe care va fi întotdeauna alături de noi Boleslaw Bierut, inima sa de revoluţionar, de luptător pentru dreptatea socială, raţiunea sa de revoluţionar dîrz, devotamentul său nemărginit faţă de ideile marxism-leninismului, patriotismul său înflăcărat, internaţionalismul său consecvent, devotamentul său nobil faţă de cauza oamenilor muncii, faţă de cauza poporului polonez, faţă de cauza socialismului, faţă de cauza măreaţă a progresului şi păcii internaţionale, căreia i-a consacrat şi i-a dat întreaga sa viaţă.

Purtăm astăzi pe umerii noştri sicriul lui Boleslaw Bierut.

Acest sicriu este purtat nu numai de cei care participă la funeralii. El este purtat de întregul partid. Ele este purtat de clasa muncitoare, de ţărani, intelectuali, femei şi tineri din Polonia, cărora le-a consacrat întotdeauna atîtea gînduri şi sentimente, el este purtat de întreaga Polonie, copleşită de doliu şi durere, care în aceste zile cimentează unitatea poporului.

El este purtat cu inima îndurerată de fraţii şi tovarăşii noştri de luptă cei mai apropiaţi — reprezentanţii marelui Partid Comunist al Uniunii Sovietice. El este purtat de reprezentanţii ţărilor de democraţie populară, de reprezentanţii marii Chine populare, de reprezentanţii Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, de reprezentanţii partidelor comuniste şi muncitoreşti fraţeşti din numeroase ţări.

Durerea care a cuprins Polonia a devenit generală deoarece toţi acei care muncesc şi construiesc au mers anii aceştia alături de el, şi fiecare în realizările sale poartă o parte din opera măreaţă pe care o reprezintă în prezent Polonia populară.

Nu ne despărţim de Boleslaw Bierut, conducătorul nostru, tovarăşul nostru credincios şi prietenul tuturor oamenilor muncii.

El va fi cu noi cînd vom strînge şi mai mult rîndurile partidului, cînd vom consolida şi mai puternic unitatea poporului polonez în construirea unei Polonii puternice şi tot mai înfloritoare, cînd noi toţi, membrii şi nemembrii de partid, vom întări şi mai mult unitatea noastră de nezdruncinat cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, unitatea noastră cu ţările care construiesc socialismul, frăţia noastră cu toate popoarele care construiesc pacea.

Nu ne vom despărţi de el cînd vom continua să întărim şi pe viitor principiile leniniste ale vieţii de partid, ale răspunderii tuturor pentru partid, cînd vom întări Frontul nostru Naţional

Nu ne despărţim de el. Boleslaw Bierut va fi printre noi cînd, deşi pătrunşi de durerea provocată de această grea pierdere, vom ridica şi mai sus steagul Partidului nostru Muncitoresc Unit Polonez, steagul solidarităţii naţionale, steagul Poloniei populare, steagul socialismului şi păcii, steagul pe care tovarăşul Bierut ne-a învăţat să-l purtăm sus, cu cinste.

Cuvîntarea tovarăşului S. Ignar

Astăzi ne luăm rămas bun de la marele fiu al poporului polonez — preşedintele Comitetului Frontului Naţional al Poloniei.

Boleslaw Bierut, în calitate de conducător al partidului clasei muncitoare şi de patriot care şi-a iubit din tot sufletul ţara, a făcut mult pentru a consolida principiile alianţei muncitorilor cu ţăranii, alianţă care constituie baza Frontului nostru Naţional.

Frontul Naţional a unit sub un steag comun toate forţele patriotice: clasa muncitoare, masele de ţărani, intelectualitatea muncitoare şi meseriaşii.

Boleslaw Bierut, în calitate de preşedinte al Comitetului Frontului Naţional al Poloniei, a elaborat, în numele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, principiile ideologice şi sarcinile Frontului. De aceea trebuie să învăţăm din operele sale şi să ducem înainte cauza pentru care a luptat.

Cuvîntarea tovarăşului N. S. Hruşciov

Dragi tovarăşi, prieteni!

In numele Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, al guvernului sovietic şi al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., din partea întregului popor sovietic, delegaţia guvernamentală sovietică exprimă poporului polonez profunda sa compasiune pentru greaua noastră pierdere comună — încetarea din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, marele fiu al poporului polonez, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., fruntaş de seamă al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale.

Partidul Comunist al Uniunii Sovietice şi întregul popor sovietic, împreună cu poporul frate polonez, încearcă o profundă durere la moartea scumpului nostru tovarăş şi prieten Boleslaw Bierut, care şi-a consacrat întreaga sa viaţă nobilă, pînă la ultima bătaie a inimii, măreţei cauze a eliberării poporului polonez din lanţurile robiei capitaliste, luptei pentru transformarea Poloniei într-un stat democratic liber şi independent al muncitorilor şi ţăranilor. Intreaga sa activitate plină de abnegaţie e luminată de strălucirea nemuritoarelor învăţături ale marxism-leninismului. Principala trăsătură a lui Boleslaw Bierut au fost devotamentul de nezdruncinat faţă de aceste învăţături şi profunda sa principialitate.

Moartea a smuls din rîndurile Partidului Muncitoresc Unit Polonez un eminent om politic şi de stat, un conducător de frunte al statului polonez democrat-popular, un talentat organizator al construcţiei socialiste în Polonia frăţească, un discipol credincios şi urmaş al marelui Lenin.

Tovarăşul Bierut a avut o viaţă luminoasă, plină de luptă eroică revoluţionară. Din timpul adolescenţei el a luat parte activă la mişcarea muncitorească, iar la începutul celui de-al doilea deceniu al secolului a devenit un militant de seamă al Partidului Comunist din Polonia care a organizat şi condus pe oamenii muncii polonezi în lupta împotriva asupririi capitaliştilor şi a moşierilor. Nici anii de grea încercare, nici persecuţiile crunte ale duşmanilor, nici arestările sau închisorile nu au putut frînge hotărîrea şi voinţa sa de fier de a obţine victoria clasei muncitoare şi a tuturor oamenilor muncii din Polonia.

Patriot înflăcărat al ţării sale, tovarăşul Bierut a fost întotdeauna un neînfricat şi curajos comunist-leninist. Îndelungata sa experienţă în lupta revoluţionară, studierea aprofundată a teoriei marxism-leninismului au făcut ca tovarăşul Bierut să devină un mare revoluţionar, un fruntaş de seamă al mişcării muncitoreşti poloneze şi internaţionale, un luptător neobosit pentru măreaţa cauză a comunismului.

Popoarele Uniunii Sovietice, oamenii muncii din întreaga lume vor păstra veşnic în memoria lor figura luminoasă a tovarăşului Bierut; ele nu vor uita niciodată rolul activ pe care l-a jucat în mişcarea revoluţionară polonezâ şi internaţională, rolul său urlaş în opera de afirmare a orînduirii democrat-populare şi a construcţiei socialiste în Polonia populară, precum şi contribuţia sa de nepreţuit la întărirea marii prietenii a ţărilor socialiste.

Internaţionalist proletar, consecvent şi ferm, tovarăşul Bierut şi-a consacrat multe din forţele sale mişcării muncitoreşti internaţionale, participînd activ la munca Comitetului Executiv al Internaţionalei Comuniste.

Călăuzit de interesele vitale ale poporului polonez, tovarăşul Bierut a manifestat o grijă permanentă pentru întărirea prieteniei dintre popoarele polonez şi sovietic, pentru dezvoltarea unor legături strînse dintre Partidul Muncitoresc Unit Polonez şi Partidul Comunist al Uniunii Sovietice. El a fost un mare şi sincer prieten al Uniunii Sovietice, conştient pe deplin de faptul că această prietenie este spre binele popoarelor ţărilor noastre.

De curînd, vorbind la cel de-al XX-lea Congres al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, tovarăşul Bierut a spus:

„De peste 50 de ani clasa muncitoare din Polonia şi partidul nostru sînt indisolubil legate de P.C.U.S. — avangarda proletariatului mondial — prin legăturile luptei revoluţionare comune, ale comunităţii de idei, ale prieteniei şi frăţiei. Aceste legături se întăresc an de an, şi astăzi ele sînt mai puternice ca oricînd".

Prietenia polono-sovietică se sprijină pe fundamentul de nezdruncinat al luptei comune de mulţi ani duse de popoarele ţărilor noastre împotriva duşmanilor comuni, pentru un viitor luminos, pentru pacea între popoare, pentru democraţie şi socialism.

Sîntem ferm convinşi că legăturile de prietenie sinceră şi frăţie dintre popoarele sovietic şi polonez, pentru a căror consolidare tovarăşul Bierut a făcut atît de mult, vor continua să se întărească spre binele popoarelor polonez şi sovietic, spre binele tuturor ţărilor socialiste, spre binele păcii în întreaga lume. Oamenii sovietici vor face tot ce le stă în putinţă pentru ca prietenia de nezdruncinat polono-sovietică, făurită în lupta dîrză împotriva fascismului şi cimentată prin sîngele vărsat în comun de către ostaşii polonezi şi sovietici, să crească şi să se întărească neîncetat.

Împărtăşind durerea fraţilor noştri polonezi pentru pierderea grea pe care o încearcă, ne exprimăm convingerea fermă că poporul polonez se va uni şi mai strîns în jurul Partidului său Muncitoresc Unit Polonez şi al Comitetului său Central — conducătorul încercat al maselor muncitoare poloneze în lupta lor pentru un stat liber şi independent, pentru socialism.

Prin slujirea fără preget a ţării sale, Boleslaw Bierut şi-a cîştigat dragostea fierbinte a întregului popor polonez, dragostea fierbinte şi aprecierea unanimă a maselor muncitoare din întreaga lume, ca organizator şi constructor remarcabil al Republicii Populare Polone, ca unul dintre fruntaşii de seamă ai mişcării muncitoreşti internaţionale.

Moartea a întrerupt activitatea neobosită a neuitatului tovarăş Boleslaw Bierut într-o perioadă cînd Republica Populară Polonă a obţinut succese considerabile în construcţia economică şi culturală şi cînd în faţa poporului polonez se deschid posibilităţi noi şi perspective largi pentru dezvoltarea continuă a economiei ţării şi creşterea bunei stări a oamenilor muncii.

Poporul polonez priveşte cu încredere viitorul. Alături de el, umăr la umăr, păşesc popoarele Uniunii Sovietice, Republicii Populare Chineze şi ale tuturor ţărilor de democraţie populară, întreaga omenire progresistă.

Cauza căreia tovarăşul Bierut şi-a consacrat întreaga sa viaţă este invincibilă, întrucît exprimă interesele vitale ale maselor populare.

Cuvîntarea tovarăşului Ciu De

Dragi tovarăşi şi prieteni!

In numele Partidului Comunist Chinez, al guvernului şi al întregului popor chinez, vă exprim sincere condoleanţe pentru încetarea din viaţă a iubitului conducător al poporului polonez, prieten atît de scump al poporului chinez, tovarăşul Boleslaw Bierut.

Tovarăşul Boleslaw Bierut a fost un mare fiu al poporului polonez. El a luptat cu fermitate pentru principiile leniniste în viaţa de partid, pentru fericirea poporului polonez şi o Polonie nouă, socialistă. Tovarăşul Bierut a fost un activist de seamă al mişcării comuniste internaţionale.

El a chemat neîncetat poporul polonez să întărească solidaritatea cu ţările lagărului mondial al păcii, democraţiei şi socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică. Tovarăşul Bierut a spus: „Legătura dintre cauza Poloniei şi cauza progresului în lume reprezintă cea mai sigură garanţie a independenţei noastre".

Tovarăşul Bierut a fost deosebit de preocupat de întărirea prieteniei între popoarele chinez şi polonez. In timpul vizitei sale în China el a avut convorbiri prieteneşti cu conducătorii statului nostru, cu oamenii muncii şi tineretul ţării noastre. Tovarăşul Bierut a lăsat în sufletul poporului nostru o impresie de neşters. In aceste zile grele, poporul chinez, împreună cu oamenii muncii din întreaga lume vor întări şi mai mult solidaritatea cu poporul polonez frate, pentru a duce cauza păcii şi socialismului spre noi victorii.

Slavă memoriei lui!

Cuvîntarea tovarăşului A. Novotny

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Am primit trista misiune de a-mi lua rămas bun — în numele delegaţiilor ţărilor de democraţie populară — de la Boleslaw Bierut, marele fiu al poporului polonez, eminent om de stat, constructor destoinic al noii Polonii populare, socialiste.

In numele partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările noastre — R. P. Albania, R. P. Bulgaria, R. Cehoslovacă, R. P. Ungară, R. D. Germană, R. P. Română, R.P.D. Coreeană şi R. P. Mongolă — în numele guvernelor şi popoarelor din aceste ţări, exprim în faţa sicriului lui Boleslaw Bierut cele mai profunde sentimente de compasiune Partidului Muncitoresc Unit Polonez, Consiliului de Stat, guvernului R. P. Polone şi întregului popor polonez.

Tovarăşul Boleslaw Bierut şi-a închinat toate forţele sale, tot talentul său şi bogata sa experienţă Partidului Muncitoresc Unit Polonez, care, prin industrializare socialistă şi construirea socialismului la sate, duce poporul polonez spre o dezvoltare multilaterală înfloritoare şi la un viitor fericit al patriei sale.

Viaţa măreaţă a tovarăşului Bierut, pătrunsă de grija pentru consolidarea prieteniei şi colaborării frăţeşti a ţărilor de democraţie populară, va rămîne veşnic în amintirea tuturor popoarelor care fac parte din marele lagăr al socialismului. Noi vom păstra întotdeauna, în minţile şi inimile noastre, memoria tovarăşului Boleslaw Bierut, conducător de frunte al mişcării comuniste şi muncitoreşti internaţionale, luptător entuziast al internaţionalismului proletar, al ideilor nemuritoare ale marxism-leninismului. Pierderea tovarăşului Bierut înseamnă pierderea unui luptător înaintat pentru cauza internaţională a progresului, democraţiei şi prieteniei între naţiuni.

Luîndu-ne rămas bun de la tine, dragă tovarăşe Boleslaw Bierut, îţi promitem că vom construi şi pe viitor fără şovăială socialismul în ţările noastre, că vom întări şi pe viitor din toate puterile unitatea şi forţa lagărului socialismului care are în frunte Uniunea Sovietică, pe care ai iubit-o atît de mult, vom lupta fără oboseală pentru triumful păcii în întreaga lume, aşa cum ne-ai învăţat tu, prin exemplul tău însufleţit. Glorie memoriei tale luminoase!

Cuvîntarea tovarăşului S. Vukmanovici-Tempo

Tovarăşi!

Imi iau rămas bun de la tovarăşul Bierut în numele Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia, al clasei muncitoare şi al întregului popor iugoslav.

Cei peste 40 de ani de activitate revoluţionară a tovarăşului Bierut, de luptă pentru libertatea şi independenţa poporului polonez, pentru refacerea ţării distruse de război, pentru industrializarea Poloniei şi pentru dezvoltarea ei economică şi culturală, pentru construirea puterii populare, pentru socialism, reprezintă o parte din lupta seculară a poporului polonez pentru libertate, independenţă şi o viaţă mai bună.

Luîndu-şi rămas bun de la tovarăşul Bierut, oamenii noştri îşi amintesc istoria poporului polonez care are admirabile tradiţii revoluţionare şi de luptă pentru libertate, ai căror fii au luptat nu numai pe pămîntul lor, ci şi în ţări străine pentru libertate şi independenţă, pentru drepturile oamenilor muncii, pentru un viitor fericit al omenirii.

Muncitorii noştri, care în trecut căutau de lucru în ţări străine, membrii partidului nostru pe care teroarea îi obliga să-şi părăsească patria şi să lucreze în străinătate, soldaţii noştri din brigăzile internaţionale care au luptat în Spania, participanţi la mişcările de rezistenţă din diferite ţări s-au întîlnit pretutindeni cu muncitorii polonezi, cu membrii şi activiştii Partidului Comunist din Polonia şi au adus în ţara noastră vestea despre eroismul lor, despre voinţa lor de luptă şi devotamentul lor faţă de cauza libertăţii şi revoluţiei. Luptînd pentru socialism, tovarăşul Bierut a fost unul din purtătorii acestui internaţionalism al mişcării revoluţionare polone.

Cunoaştem şi înţelegem drumul greu de viaţă pe care tovarăşul Bierut l-a străbătut împreună cu poporul său luptînd pentru libertate şi independenţă, împotriva ocupanţilor fascişti inumani. Ştim, de asemenea, ce înseamnă o ţară ruinată, cîte eforturi, sacrificii sînt necesare pentru refacerea şi dezvoltarea ei. Ştim cît de dureroasă este pierderea cadrelor crescute de clasa muncitoare în focul luptei. Şi acest lucru ne apropie şi mai mult de poporul polonez şi de clasa lui muncitoare căreia îi exprimăm profunda noastră compasiune în legătură cu încetarea din viaţă a conducătorului său politic.

Tovarăşul Bierut ne-a părăsit în momentul cînd apar posibilităţi şi se întrezăresc perspectivele consolidării păcii şi dezvoltării colaborării între popoarele din întreaga lume, cînd apare posibilitatea de a folosi realizările ştiinţei şi tehnicii contemporane pentru o viaţă mai bună.

Tovarăşul Bierut ne-a părăsit în momentul cînd sînt create perspectivele colaborării între mişcările socialiste pe baza principiilor leniniste, cînd apar mereu noi posibilităţi de realizare pe căi diferite a ideilor Marii Revoluţii din Octombrie.

Au fost deschise perspective, sînt create posibilităţi. Dar pentru înfăptuirea lor avem nevoie, în afară de capacitatea de luptă şi spirit de abnegaţie, de principialitate revoluţionară, de consecvenţă în acţiune şi de ideologia lui Marx-Lenin.

Glorie memoriei tovarăşului Bierut, luptător pentru libertate şi socialism!

Cuvîntarea tovarăşului Jacques Duclos

Tovarăşi!

Clasa muncitoare şi popoarele din ţările care se află sub jugul capitalist au fost profund mîhnite la aflarea ştirii încetării din viaţă a tovarăşului Boleslaw Bierut, prim-secretar al P.M.U.P.

Exprimînd sentimentele de îndurerare ale milioanelor de oameni ai muncii în faţa acestei pierderi grele, vreau să transmit Partidului Muncitoresc Unit Polonez profunda compasiune din partea Comitetului Central al P. C. Francez şi a partidelor comuniste şi muncitoreşti din ţările capitaliste.

Nu de mult l-am văzut pe tovarăşul Bierut la cel de-al XX-lea Congres al gloriosului Partid Comunist al Uniunii Sovietice. I-am făcut o caldă ovaţie cînd de la tribuna Congresului el a exprimat sentimentele noastre declarînd: „Sîntem profund convinşi că cel de-al XX-lea Congres va constitui un puternic stimulent pentru progresul continuu al Uniunii Sovietice şi al tuturor ţărilor socialiste, un puternic stimulent pentru consolidarea continuă şi unitatea întregului nostru lagăr socialist, pentru întărirea solidarităţii tuturor popoarelor care luptă pentru pace, un stimulent pentru creşterea continuă a forţelor progresului şi socialismului". Ne-a părăsit neuitatul nostru tovarăş. Moartea sa neaşteptată este o lovitură dureroasă pentru noi toţi. Hotărîţi să luăm drept pildă viaţa sa, noi înclinăm drapelele noastre de luptă în faţa sicriului acestui eminent conducător al mişcării muncitoreşti internaţionale, brav luptător pentru cauza măreaţă a comunismului.

Nu mă voi opri asupra tuturor etapelor vieţii marelui om al Poloniei, viaţă pe care el şi-a închinat-o clasei muncitoare şi poporului polonez. Cu toate acestea vreau să subliniez că pentru noi, comuniştii, care luptăm în condiţiile dominaţiei capitalismului, Boleslaw Bierut a fost un tovarăş care a simţit şi înţeles dificultăţile noastre, s-a bucurat de succesele noastre şi a manifestat faţă de noi o caldă prietenie şi sentimente frăţeşti.

Moartea tovarăşului Bierut este o pierdere grea pentru partidul polonez frăţesc, o pierdere a cărei importanţă noi o înţelegem pe deplin. Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice a scos în relief cu toată forţa necesitatea conducerii colective şi a arătat partidelor comuniste şi muncitoreşti din toate ţările calea pentru biruirea tuturor dificultăţilor. In aceste momente de durere este imposibil să nu te gîndeşti la dificultăţile care decurg din marea pierdere pe care noi toţi o deplîngem.

S-a spus despre tovarăşul Boleslaw Bierut că el a întruchipat cele mai alese însuşiri ale revoluţionarului polonez, patriot şi internaţionalist, a fost un exponent al tradiţiilor înaintate ale poporului, învăţătorul şi conducătorul său. Cinstind memoria lui Boleslaw Bierut, îngăduiţi-mi să amintesc despre legăturile care unesc poporul polonez de poporul francez.

Prietenia tradiţională dintre Polonia şi Franţa este simbolizată prin nume vestite, de la Kosciuszko pînă la Marie Curie Sklodowska, de numele lui Mickiewicz, Chopin şi al eroicului general al Comunei din Paris, Jaroslaw Dombrowski.

Tristeţea poporului polonez este resimţită de toate popoarele şi în special de popoarele Europei, care au suferit atît de mult de pe urma războaielor şi care aşteaptă victoria politicii de dezarmare şi securitate colectivă.

Adio tovarăşe Bierut! Noi vom urma exemplul tău de luptător neobosit pentru unitatea clasei muncitoare, pentru o unitate reală de acţiune cu socialiştii. Vom trage toate învăţămintele necesare de pe urma celui de-al XX-lea Congres al P.C.U.S., pentru ca fiecare ţară să meargă pe calea care duce la socialism, pentru a cărui cauză victorioasă ţi-ai consacrat întreaga viaţă.

Pilda fermităţii tale, credinţa în principii, devotamentul faţă de clasa muncitoare şi de popor, ne vor călăuzi în lupta pe care noi sîntem siguri, aşa cum şi tu ai fost sigur, tovarăşe Bierut, că ne va duce la victoria finală a comunismului.

Cuvîntarea tovarăşului E. Ochab

Dragi tovarăşi şi prieteni!

Cu adîncă durere ne luăm adio de la neuitatul nostru tovarăş Boleslaw Bierut.

Timp de decenii tov. Bierut a fost nevoit să muncească şi să lupte în adîncă ilegalitate, în condiţiile terorii deşănţate a satrapilor ţarişti, ocupanţilor kaiserului, fasciştilor locali şi asasinilor hitleriştii.

El a fost neînfricat şi ferm în luptele grele împotriva duşmanilor oamenilor muncii, el s-a călit în focul luptei de clasă la fel ca gloriosii revoluţionari ai clasei muncitoare Kasprzak, Okrzeja şi Nowotko şi era pătruns de ideea nobilă a socialismului ca Warynski, Marchlewski şi Dzerjinski. Alături de aceştia istoria va înscrie în paginile sale numele marelui fiu al clasei muncitoare, al patriotului şi internaţionalistului înflăcărat, al eminentului om de stat, al gloriosului luptător al eroicului nostru partid, al constructorului Poloniei populare — tovarăşul Boleslaw Bierut.

Moartea a smuls pe neaşteptate pe scumpul nostru tovarăş Tomasz din rîndurile luptătorilor partidului. Tristeţea milioanelor de oameni ai muncii în aceste zile de doliu naţional arată cît de adîncă este durerea partidului şi a poporului.

Incă acum cîteva zile am discutat cu tovarăşul Tomasz despre chestiuni de partid şi de stat, despre marile sarcini ale dezvoltării continue a ţării noastre. In activitatea noastră viitoare şi în eforturile noastre de zi cu zi vom fi însufleţiţi de aceeaşi grijă pentru binele oamenilor muncii, pentru înflorirea Poloniei, de aceeaşi grijă pentru pace şi progresul omenirii, grijă care l-a caracterizat întotdeauna pe tovarăşul Bierut.

Amintindu-ne indicaţiile lui, vom munci pentru consolidarea continuă a unităţii partidului nostru, vom păstra cu sfinţenie principiile leniniste ale vieţii de partid, vom întări şi mai mult legătura de zi cu zi, cît mai strînsă, cu masele de oameni ai muncii.

Vom traduce în viaţă fără şovăire hotărîrile Congresului al II-lea precum şi cele ale plenarelor a III-a şi a V-a ale Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, hotărîri la care a muncit atît de mult tovarăşul Bierut. Vom dezvolta multilateral producţia agricolă, vom extinde cooperativele agricole de producţie şi vom întări alianţa dintre muncitori şi ţărani — baza democraţiei populare.

Traducînd în viaţă năzuinţele nobile şi îndrăzneţe ale poporului nostru, sprijinite fierbinte de tovarăşul Bierut, vom mobiliza masele de muncitori şi ţărani la lupta pentru micşorarea rapidă a distanţei care separă Polonia de ţările cele mai dezvoltate. Vom munci din toate puterile pentru ca industria noastră şi întreaga economie naţională să se dezvolte rapid, pentru ca să ridicăm nivelul de trai al oamenilor muncii mai ales al celor cu salarii mici, aşa cum ne-a recomandat tovarăşul Bierut.

In conformitate cu interesele partidului şi guvernului vom continua lupta pentru colaborarea frăţească a patrioţilor, membri şi nemembri de partid, ai Poloniei populare, pentru educarea socialistă a tineretului, pentru îndeplinirea măreţului program al Frontului Naţional.

Cu gîndul la tovarăşul Bierut vom munci şi mai intens pentru consolidarea veşnicei prietenii, frăţeşti polono-sovietice, chezăşie de nădejde a independenţei noastre şi a succesului construcţiei socialiste.

Din solidaritatea frăţească cu Partidul Comunist al Uniunii Sovietice, precum şi cu partidele comuniste şi muncitoreşti din toate ţările, vom sorbi forţe noi în lupta pentru triumful cauzei socialismului, cauză care ne este comună.

Ca şi pentru tovarăşul Tomasz, pentru Comitetul Central şi pentru întregul partid, marxism-leninismul va fi steaua călăuzitoare în munca şi lupta pentru fericirea şi puterea poporului polonez, pentru pace şi prietenie între popoare, pentru socialism.

Profund zguduiţi de această pierdere ireparabilă să unim şi mai strîns rîndurile de oţel ale partidului nostru în jurul Comitetului Central, în jurul steagului nemuritor al marxism-leninismului, să unim rîndurile partidului pe calea grea, în fruntea maselor de milioane, spre o Polonie socialistă la care ai visat tu, tovarăşe Tomasz.

Pe acest drum istoric în munca şi lupta muncitorilor, ţăranilor şi intelectualilor, întregul popor polonez îşi va aminti întotdeauna de tine.

Adio, scump tovarăş, adio mare luptător al invincibilei noastre cauze socialiste!

Congresul al XX-lea al P.C.U.S. — eveniment de uriașă însemnătate istorică

Raportul prezentat de Mátyás Rákosi la Plenara C. C. al Partidului celor ce muncesc din Ungaria

BUDAPESTA 16 (Agerpres). — M.T.I. transmite:

In zilele de 12 și 13 martie a avut loc la Budapesta plenara Comitetului Central al Partidului celor ce muncesc din Ungaria. Mátyás Rákosi, prim-secretar al C.C al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a prezentat la plenară un amplu raport asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S.

Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a spus Mátyás Rákosi, a fost un eveniment de mare însemnătate istorico-mondială. Influența lui se va face tot mai simțită asupra evoluției întregii vieți internaționale și va întări considerabil puternicul lagăr al partizanilor socialismului, păcii și democrației. Raportul de activitate al Comitetului Central pentru perioada care a trecut de la Congresul al XIX-lea al partidului, prezentat de tov. Hrușciov, raportul asupra Directivelor cu privire la cel de-al șaselea plan cincinal prezentat de tov. Bulganin, întreaga activitate a Congresului au ridicat în mod curajos și creator cele mai importante probleme ale epocii noastre și au dat și răspunsurile la acestea.

Congresul a aprobat în unanimitate lupta C.C. al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice împotriva cultului personalității, care este contrar spiritului și învățăturii marxism-leninismului. Congresul a subliniat că răspîndirea cultului personalității a pus pe planul al doilea conducerea colectivă, a creat condițiile pentru subaprecierea rolului partidului și maselor muncitoare, a împiedicat dezvoltarea inițiativei puternice și a forțelor creatoare ale maselor muncitoare.

Intreaga activitate a Congresului, a continuat M. Rákosi, a fost pătrunsă de spiritul marxism-leninismului. Aceasta a permis Partidului Comunist al Uniunii Sovietice să aprecieze în mod just toate problemele politicii interne și externe din ultimii trei ani și, pe baza învățăturii marxist-leniniste, ținînd seama de experiența și interesele vitale ale maselor, a știut să elaboreze calea spre rezolvarea problemelor complexe ce s-au ivit.

Raportul de activitate al C.C. al P.C.U.S. precum și discuțiile care s-au desfășurat la Congres s-au caracterizat printr-un înalt nivel principial, prin aplicarea curajoasă a criticii și autocriticii, printr-o adevărată combativitate bolșevică.

M. Rákosi s-a ocupat apoi de rolul istoric pe care l-a avut V. I. Lenin în P.C.U.S. și în mișcarea muncitorească internațională. Lenin, a spus Rákosi, a arătat că nu oameni izolați, ci mase muncitoare sînt făuritorii istoriei. Lenin a vorbit întotdeauna cu mîndrie despre partid ca despre conducătorul și învățătorul poporului. El a fost acela care a spus că partidul este înțelepciunea, cinstea și conștiința epocii noastre.

Lenin a subliniat în repetate rînduri că cel mai important principiu al conducerii bolșevice de partid este caracterul său colectiv. Congresul a subliniat din nou importanța principiului leninist al conducerii colective și a pus din nou pe primul plan figura istorică a lui Lenin.

In urma conducerii individuale și a cultului personalității, care sînt în contradicție cu principiile leniniste, au fost date uitării, într-o anumită măsură, meritele uriașe ale lui Lenin. Aceasta s-a petrecut nu numai în Uniunea Sovietică, dar și în țările de democrație populară, inclusiv la noi. In prezent, trebuie să avem grijă ca rolul lui Lenin să fie subliniat în toate domeniile în raport cu meritele lui, ca el să ocupe alături de Marx și Engels locul care i se cuvine.

Analizînd în continuare problemele teoretice ridicate de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și, în special, formele de trecere de la capitalism la socialism, Mátyás Rákosi a spus:

Un exemplu de trecere la socialism fără război civil îl constituie de asemenea și apariția Republicii Populare Ungare. La noi, condițiile create de lupta eliberatoare a Uniunii Sovietice au permis comuniștilor unguri să atragă treptat de partea lor majoritatea covîrșitoare a clasei muncitoare, să stabilească o strînsă alianță cu țărănimea muncitoare, să atragă de partea acestei mișcări intelectualitatea progresistă și să treacă treptat la construirea socialismului. Cu toată forma sa pașnică, această trecere a fost, prin conținutul său, o revoluție, iar statul, care a apărut în acest fel, este un stat al dictaturii proletariatului.

Hotărîrile și lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S., a spus mai departe M. Rákosi, confirmă faptul că Partidul celor ce muncesc din Ungaria și Comitetul său Central merg pe calea justă înțeleg bine sarcinile și stabilesc în mod just măsurile necesare rezolvării lor. Linia politică a partidului nostru, elaborată de Congresul al III-lea al Partidului celor ce muncesc din Ungaria, a spus Rákosi, a fost justă. Au fost pe deplin juste hotărîrile adoptate de Comitetul Central în martie anul trecut, în care au fost respinse concepțiile de dreapta, greșite, în problemele industrializării socialiste, dezvoltării industriei grele, transformării socialiste a agriculturii, în care au fost condamnate fenomenele necomuniste, dăunătoare, pe frontul ideologiei și literaturii. In urma acestor hotărîri, în majoritatea domeniilor vieții noastre politice și economice, s-a înregistrat o îmbunătățire serioasă...

Fiecare comunist ungur, a spus în încheiere M. Rákosi, fiecare om al muncii conștient este mîndru de succesele grandioase pe care le-a obținut Uniunea Sovietică sub steagul leninismului, de succesele pe care le-au obținut sub steagul leninismului statele de democrație populară, întregul lagăr socialist. Vom păși cu hotărîre pe calea pe care a luminat-o puternic Congresul al XX-lea al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice.

Raportul informativ prezentat de Palmiro Togliatti la Plenara C. C. al Partidului Comunist Italian

ROMA 16 (Agerpres). — Ziarul „Unita" a publicat raportul informativ asupra Congresului al XX-lea al P.C.U.S. prezentat de Palmiro Togliatti la Plenara C.C. al Partidului Comunist Italian.

Togliatti a subliniat în primul rînd „însemnătatea istorică uriașă, fără egal, pe care au avut-o pentru întreaga lume lucrările Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și hotărîrile adoptate de acesta". „Insemnătatea Congresului al XX-lea al P.C.U.S., a spus Togliatti, constă, în primul rînd, în faptul că a formulat, a discutat și a scos în evidență elementele noi ale situației actuale; în faptul că Congresul nu numai că a scos în evidență dar a și dat o justă apreciere noului care s-a ivit în prezent în întreaga lume; în faptul că a reușit să tragă concluziile principale care decurg din aceasta".

Vorbind despre posibilitatea dezlănțuirii războaielor atît timp cît există imperialismul care le generează, Togliatti a subliniat că, în prezent, în lume există forțe care pot împiedica războiul. „Sîntem deosebit de interesați în existența acestor forțe, a spus el, deoarece noi, clasa muncitoare italiană, facem parte integrantă din aceste forțe; deoarece noi — avangarda poporului italian, partizanii păcii din Italia, Franța, Anglia, din Statele Unite înșeși și din întreaga lume — constituim unul din elementele care contribuie la schimbarea structurii politice a lumii".

In această ordine de idei, Togliatti s-a oprit asupra cuvîntărilor și declarațiilor făcute de președintele republicii, Gronchi, în cursul vizitei acestuia în America. Togliatti a spus: „Ne dăm prea bine seama că președintele Republicii Italiene n-a putut face nimica altceva în America decît să apere politica oficială a Italiei, dar, în ciuda acestui fapt, salutăm elementele noi din declarațiile lui. Cred că ele reflectă năzuințele profunde ale majorității poporului italian care dorește schimbarea politicii externe a Italiei, astfel ca ea să înceteze de a mai fi o politică de subordonare servilă față de planurile și intențiile imperialismului american și ale altor puteri imperialiste și să devină o politică prin care Italia să contribuie efectiv la slăbirea încordării internaționale, la cauza păcii".

Referindu-se la această contribuție Togliatti a pus întrebarea:

„Poate sau nu Italia să obțină promovarea unei politici proprii de pace? De ce guvernul italian nu ia inițiativa ca pe calea unor contacte directe, care pot fi organizate ușor, să încheie un acord de neagresiune între Republica Italiană și Uniunea Sovietică?"

Togliatti a chemat pe catolicii italieni să-și însușească cele cinci principii ale coexistenței pașnice proclamate la conferința de la Bandung și să traducă în viață principiile care contribuie la dezarmare și slăbirea încordării, principii exprimate în cîteva din ultimele cuvîntări rostite de Papa Pius al 12-lea.

Togliatti s-a ocupat apoi de diferitele căi de trecere a unor țări la socialism.

„In ceea ce privește partidul nostru, a spus Togliatti, cred că în acest domeniu am acționat cu un anumit curaj. Grija noastră permanentă a fost să căutăm o cale proprie, italiană, de dezvoltare în direcția socialismului... Nu putem, de pildă, închide ochii asupra faptului că, dacă în prezent avem o constituție prevăzînd mai multe reforme radicale care, vrînd-nevrînd, sînt pătrunse de spiritul socialismului, datorăm aceasta faptului că în 1946 comuniștii nu au recurs la încercarea disperată de a lua puterea, ci, dimpotrivă, au ales calea participării la lucrările adunării constituante... dacă astăzi sîntem capabili să punem într-un chip nou problema căilor ce duc spre socialism, să examinăm posibilitatea numeroaselor căi variate pentru diferitele țări, dacă sîntem în stare să vorbim despre posibilitatea folosirii largi a acestor căi ca, de pildă, cea parlamentară, în vederea înfăptuirii unor serioase transformări sociale; dacă în prezent putem vorbi și face toate acestea, aceasta se datorește exclusiv faptului că avem în urma noastră cîteva decenii de luptă și cuceriri care au schimbat înfățișarea și structura lumii. Ceea ce facem în prezent ar fi fost nejust și cu neputință acum 30 de ani... Problema diferitelor căi ce duc spre socialism are o mare însemnătate internațională și trebuie să o abordăm tocmai din acest punct de vedere. Posibilitatea și necesitatea acestor căi decurge din faptul că, în prezent, pe calea spre socialism nu mai pășește doar o singură țară... Numărul acestor țări este astăzi mare și ele se deosebesc una de alta prin caracterul lor". Togliatti a subliniat necesitatea de a se studia experiența acestor țări.

El a vorbit apoi despre problemele luptei comuniștilor din unele țări capitaliste și, în primul rînd, din Italia. Subliniind declinul mișcării social-democrate și lupta maselor organizate, a oamenilor muncii catolici, Togliatti a subliniat necesitatea luptei pentru elementul nou, pentru o unitate mai trainică și mai largă a clasei muncitoare și a mișcării progresiste a tuturor maselor muncitoare — condiție hotărîtoare a dezvoltării Italiei și a unor profunde transformări sociale.

Togliatti a vorbit apoi despre principiul conducerii colective care a fost exprimat de Congresul al XX-lea al P.C.U.S. și despre cultul personalității condamnat de Congres.

Rezoluția adoptată de plenară

După discuțiile la raportul lui Togliatti, Comitetul Central a aprobat următoarea rezoluție:

„Ascultînd și discutînd raportul informativ al tovarășului Togliatti cu privire la lucrările și hotărîrile Congresului al XX-lea al P.C.U.S., Comitetul Central îl aprobă și își exprimă satisfacția profundă față de noua contribuție uriașă adusă de Congresul al XX-lea la abordarea și rezolvarea problemelor fundamentale ale construirii socialismului și comunismului, ale luptei pentru pace și reînnoirea socialistă a societății în situația actuală creată în întreaga lume și în fiecare țară în parte.

Comitetul Central trimite un fierbinte salut frățesc partidului comunist și popoarelor Uniunii Sovietice; cheamă pe toți comuniștii să studieze cu atenție cuvîntările rostite la Congresul al XX-lea și hotărîrile lui; obligă întregul partid, de la conducere și pînă la toate organizațiile de bază, să studieze cu atenție toate problemele și învățămintele prețioase cuprinse în aceste cuvîntări și hotărîri în scopul de a întări și mai mult partidul nostru, organizarea lui, de a intensifica lupta lui pentru democrație, pace și socialism".

Incheierea lucrărilor Plenarei C. C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia

BELGRAD 16 (Agerpres). — La 14 martie, la plenara Comitetului Central al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia, în cadrul dezbaterilor pe marginea raportului lui P. Stambolici „Cu privire la munca cu tineretul", E. Kardelj a rostit o amplă cuvîntare.

Din discuția pe marginea acestei probleme, a spus Kardelj, a reieșit că la noi educarea tineretului nostru este unul din domeniile cele mai slabe.

La noi, a spus Kardelj, în fiecare an cîteva sute de mii de oameni pleacă de la sate la orașe, în fabrici și se văd în condiții cu totul noi. Și oameni tineri părăsesc satele. In noile condiții dispar vechile obiceiuri, vechile legături și relații și izbucnește conflictul între părinții cu vederi conservatoare și tinerii care se văd în condiții noi.

E. Kardelj a vorbit apoi despre necesitatea de a lupta împotriva influenței pe care unele filme și cărți o exercită asupra tineretului.

Uniunea Comuniștilor are ca sarcină principală să stabilească o legătură mai strînsă cu tineretul și cu organele conducătoare ale Tineretului Popular.

E. Kardelj a consacrat o mare parte a cuvîntării sale sarcinilor educării tineretului în spiritul internaționalismului.

In continuare Kardelj a spus că munca cu pionierii are o importanță excepțională. La urma urmelor, a spus el, oficial nu am dizolvat organizațiile de pionieri. Am demobilizat însă pe comuniști în ce privește munca cu pionierii.

Vorbind despre metodele de educare a tineretului, Kardelj a spus: Cînd vorbesc despre acțiuni practice, mă refer printre altele și la activitatea în domeniul muncii. In trecut am închis șantierele de muncă și nu am oferit tineretului alte forme de activitate. Cred însă că tocmai mobilizarea tinerilor la muncă și participarea lor la conducerea vieții publice constituie elementele principale ale educației unui tînăr.

Kardelj s-a ocupat pe larg de problema educării ideologice a tineretului în spiritul marxismului și de organizarea muncii didactice și educative în școlile superioare și medii.

Inginerii, medicii noștri tineri și alți specialiști, a spus el, nu sînt chiar atît de slabi în munca lor practică. Slăbiciunea lor constă în aceea că adesea ei sînt apolitici și de aceea ajung sub influența diferitelor opinii străine. Cît privește însă cunoștințele de specialitate, ele corespund în linii mari cerințelor. Lipsurile școlii noastre constau în primul rînd în faptul că rolul ei social-educativ este slab. Iar sarcina principală a școlii noastre trebuie să fie tocmai educarea omului în spiritul socialismului. Cred că Tineretul Popular și Uniunea Comuniștilor trebuie să depună mai multe eforturi în acest domeniu și anume să se înfăptuiască cît mai curînd și cît mai bine reforma necesară învățămîntului.

După cuvîntarea lui Kardelj, plenara a discutat cel de-al treilea punct de pe ordinea de zi — diverse. Cu aceasta, plenara C.C. al Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia și-a încheiat lucrările.

V. V. Grișin a fost ales președinte al Consiliului Central al Sindicatelor Sovietice

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS transmite:

La 16 martie s-a deschis la Moscova plenara Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, consacrată rezultatelor Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și sarcinilor sindicatelor.

La prima ședință au fost discutate probleme organizatorice. Plenara a satisfăcut cererea lui N. M. Șvernik de a-l elibera din funcția de președinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică în legătură cu alegerea sa ca președinte al Comitetului Controlului de partid al C.C. al P.C.U.S.

Ca președinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică a fost ales V. V. Grișin.

L. N. Soloviov, vicepreședinte al Consiliului Central al Sindicatelor din Uniunea Sovietică, a prezentat apoi raportul cu privire la rezultatele Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și sarcinile sindicatelor.

—o—

„Journal d'Orient" despre perspectivele relațiilor dintre Romînia și Grecia

ISTAMBUL 16 (Agerpres). — A.T.B. transmite:

Corespondentul din Atena al ziarului „Journal d'Orient" relatează că propunerea privitoare la reluarea relațiilor diplomatice între Republica Populară Romînă și Grecia este foarte bine primită în capitala Greciei. Se semnalează că problemele în suspensie între cele două țări sînt neînsemnate. Se subliniază că interesele reciproce impun restabilirea de relații diplomatice între cele două țări. Se menționează îndeosebi posibilitățile largi de dezvoltare a relațiilor economice între aceste țări. La Atena se prevede că într-un viitor apropiat o misiune specială greacă va pleca la București pentru a duce tratative cu privire la reglementarea problemelor în suspensie și cu privire la modalitatea de a asigura relații diplomatice normale între Republica Populară Romînă și Grecia.

—o—

Principiile planului francez de dezarmare

PARIS 16 (Agerpres). — Inainte de a pleca la Londra, Jules Moch, reprezentantul permanent al Franței în subcomitetul Comisiei O.N.U. pentru dezarmare, a făcut corespondentului ziarului „France Soir" o declarație în care a subliniat că planul francez de dezarmare este un „compromis între tezele occidentale și rusești". „Principalul în planul meu, a spus Moch, este exprimat în cele cîteva cuvinte citate de președintele Consiliului de Miniștri, Guy Mollet, în declarația sa guvernamentală: nici control fără dezarmare, nici dezarmare fără control, ci o dezarmare treptată care să poată fi controlată în condițiile actuale".

Jules Moch a subliniat că apropiata sesiune de la Londra a subcomitetului are o mare însemnătate întrucît ea are loc după schimbul de mesaje dintre președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., N. A. Bulganin, și președintele S.U.A., Eisenhower. **„Dacă încă ieri, a spus Moch, unele puncte de vedere erau diametral opuse, astăzi ele s-au apropiat într-o oarecare măsură". Jules Moch a repetat punctul de vedere al guvernului francez, după care rezolvarea problemei dezarmării va contribui la reglementarea problemei unificării Germaniei.**

—o—

SCURTE ȘTIRI

PARIS. La 15 martie, după o ședere de două zile la Praga, venind din U.R.S.S., Vincent Auriol, fost președinte al Republicii Franceze, a sosit la Paris. După cum anunță agenția France Presse, la Paris, V. Auriol a declarat: „In U.R.S.S. m-am bucurat de o primire foarte călduroasă nu numai din partea conducătorilor sovietici, ci și din partea poporului și a diferitelor cercuri universitare și științifice cu care m-am întîlnit".

BERLIN. Președintele Republicii Democrate Germane, W. Pieck, a primit la 15 martie pe Panikkar, secretar de stat adjunct, conducătorul delegației Indiei la Tîrgul Internațional de primăvară din Leipzig.

BELGRAD. După cum transmite agenția Taniug, ieri s-a inaugurat traficul aerian între orașele Belgrad și Sofia.

BONN. La 15 martie, Bundestagul a adoptat, în cea de-a treia citire, o nouă lege electorală care va fi aplicată la alegerile pentru Bundestag din 1957.

Noua lege electorală conține mai multe prevederi antidemocratice. Pentru a avea dreptul de a participa la repartizarea mandatelor, un partid trebuie să obțină cel puțin 5% din voturile alegătorilor din întreaga Republică Federală, sau să obțină victoria în cel puțin trei circumscripții electorale. Această lege electorală interzice unirea listelor pe landuri ale diferitelor partide, însă permite blocurile electorale între diferite partide în circumscripțiile electorale unde alegerile se desfășoară pe baza sistemului majoritar.

Toate aceste prevederi au drept scop să împiedice alegerea în Bundestag a reprezentanților democrați și în același timp fac cu putință diferite mașinațiuni de culise din partea partidelor guvernamentale.

BERLIN. La 16 martie, în Berlinul occidental a avut loc ședința Bundesratului R. F. Germane, la care au fost aprobate legea cu privire la amendamentele la constituție și „legea cu privire la situația juridică a soldatului", adoptate recent de Bundestag.

Apropiata proclamare a Republicii Pakistan

A. I. Mikoian va fi reprezentantul special al guvernului sovietic la festivitățile de la Caraci

MOSCOVA 16 (Agerpres). — TASS Cu prilejul proclamării la 23 martie a Republicii Pakistan, Mohammed Ali, primul ministru al Pakistanului, a adresat un mesaj lui N. A. Bulganin, președintele Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

In mesaj se spune între altele:

Atît eu cît și guvernul meu vom avea o mare satisfacție, dacă la festivitățile cu prilejul Zilei Republicii guvernul excelenței voastre va fi reprezentat printr-un reprezentant special. Consider de prisos să amintesc că în tot timpul vizitei lor, în această țară, atît el cît și persoanele care-l vor însoți se vor bucura de primirea care se cuvine unor oaspeți ai statului.

In mesajul de răspuns adresat de N. A. Bulganin se spune între altele:

Guvernul Uniunii Republicilor Sovietice Socialiste a numit ca reprezentant special pentru a participa la festivități pe A. I. Mikoian, prim-vicepreședinte al Consiliului de Miniștri. El va fi însoțit de S. R. Rașidov, vicepreședinte al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. și președinte al Prezidiului Sovietului Suprem al R.S.S. Uzbece, I. F. Spedko, ambasadorul U.R.S.S. în Pakistan, și de trimisul F. P. Dolia.

Pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între state

Cuvîntarea rostită de G. M. Malenkov la dejunul oferit la Londra unor personalități engleze

LONDRA 16 (Agerpres). — TASS La 16 martie, grupul de energeticieni sovietici, în frunte cu G. M. Malenkov, vicepreședinte al Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., ministru al Centralelor Electrice, a fost primit de lordul Citrine, președintele Administrației energeticii centrale.

In după-amiaza zilei, G. M. Malenkov a oferit un dejun, la care au participat lordul Citrine, lordul Reading, ministru de stat pentru Afacerile Externe, R. Maudling, ministrul Aprovizionării, O. Jones, ministrul Combustibilului și Energiei Electrice, liderul partidului laburist, Gaitskell, Morgan Philipps, secretar general al partidului laburist, Christopher Mayhew, președintele Comitetului Consiliului britanic pentru stabilirea relațiilor culturale cu U.R.S.S., membru al parlamentului, și alte oficialități.

Luînd cuvîntul la dejun, G. M. Malenkov a mulțumit pentru posibilitatea oferită delegației de energeticieni sovietici de a vizita Anglia și de a cunoaște acea ramură a economiei naționale care îi interesează.

„Folosind prilejul ce mi se oferă — a spus în continuare G. M. Malenkov — aș vrea să subliniez că, la rîndul nostru, am fi bucuroși să salutăm în țara noastră o delegație a energeticienilor englezi, în frunte cu lordul Citrine, președintele Administrației energeticii centrale. Aș fi fericit dacă dl. Jones, ministrul Combustibilului și Energiei Electrice, ar vizita țara noastră, oricînd va voi, în vara acestui an.

Sper că schimbul reciproc de delegații de specialiști în domeniul energeticii va fi pentru noi toți extrem de util. Contactul personal al membrilor delegației noastre cu lordul Citrine și cu colegii săi din cadrul Administrației, precum și cu oamenii politici din țara dvs. ne va permite, sper, să stabilim relații de prietenie care vor contribui la o mai bună înțelegere între țările noastre și la un schimb util de păreri și informații tot atît de valoroase, pentru o ramură atît de importantă a industriei celor două țări, cum este industria energetică.

Considerăm că stabilirea colaborării asupra unor probleme concrete, inclusiv în domeniul tehnicii, între specialiștii din diferitele ramuri industriale, va contribui la stabilirea unei mai bune înțelegeri între popoarele Uniunii Sovietice și Marii Britanii, atît de necesare pentru slăbirea continuă a încordării în relațiile internaționale, pentru stabilirea încrederii și pentru dezvoltarea relațiilor de prietenie între state".

Dejunul a decurs într-o atmosferă caldă și prietenească.

Recunoașteri care neliniștesc anumite cercuri din S.U.A....

Mașinile sovietice de forat sînt mult superioare celor americane

— scrie „New York Herald Tribune" —

NEW YORK 16 (Agerpres).— TASS Corespondentul ziarului „New York Herald Tribune", Higgins, relatează că reprezentanții societății americane „Dresser Industries", care a obținut recent autorizația pentru producția de turbobure sovietice, au cerut Departamentului de Stat să permită inginerilor sovietici să vină în S.U.A. pentru a documenta pe americani asupra metodelor de mînuire a noului utilaj. Higgins scrie că, adresînd această cerere Departamentului de Stat, reprezentanții sus-menționatei societăți au în vedere interesele industriei americane. **Ei consideră că „mașinile rusești de forat sînt mult superioare tuturor mașinilor de acest tip fabricate în S.U.A.", și că „ar fi o nebunie ca industria americană să fie lipsită de posibilitatea de a folosi ultimele realizări ale tehnicii, realizări care ar putea fi avantajoase pentru ramurile importante ale economiei americane".**

După cum relatează însă Higgins, reprezentanții Departamentului de Stat văd o serie de „dificultăți" în ceea ce privește soluționarea acestei probleme. **Ei se tem îndeosebi că soluționarea favorabilă a acestei probleme ar putea fi calificată drept o recunoaștere a faptului că Uniunea Sovietică a depășit S.U.A. în unele domenii ale industriei.**

Reprezentanții Departamentului de Stat, scrie Higgins, mai văd o „dificultate" și în reacția Congresului, care mai de mult a adoptat hotărîrea de a interzice exportul în țările socialiste a unor tipuri de utilaj industrial, și îndeosebi a utilajului petrolifer.

O inimă minunată

de ȘTEFAN IUREȘ

Am recitit acum însemnările de călătorie pe care le-am scris anul trecut în urma celor două săptămîni petrecute în Republica Populară Polonă. Impresiile, proaspete atunci, musteau de entuziasm; ceea ce văzusem în țara prietenă chema febril poezia pe care, din păcate, nu am fost destul de vrednic s-o creez. Orașele înălțate din cenușă, marea cauză a renașterii monumentelor istorice și de artă, grija pentru respectarea întocmai a celui din urmă detaliu arhitectural mă copleșiseră cu o putere neegalată decît de aceea a privelиștii ansamblului Nowa-Hutta — gigantul cu o mie de plămîni de foc. Cutreierasem și cîmpiile Poloniei trezite la o nouă viață de marea mișcare a colectivizării. Cunoscusem tineretul, îndrăgostit de viață, de muncă, de libertatea pe care o trăia. Nașterea socialismului pe malurile Vistulei se simțea clipă de clipă, în steagurile care filfîiau pe milioanele de schele, în mistriile fulgerătoare ale zidarilor, în mișcarea energică a oțelarilor aruncînd dolomit în cuptoare, în gestul cu care oamenii răsfoiau cărți în librării...

Numele lui Boleslaw Bierut era firesc cuprins în toate acestea, așa cum oxigenul ia parte și întreține arderea. Era iubit cu o dragoste caldă, apropiată, aș spune intimă, de milioanele de constructori ai noii Polonii. I-am auzit în diverse împrejurări vorbind despre el. Aceeași sclipire vie de emoție o avea minerul din Slonsk, pescarul din Gdynia, profesorul universitar din Posnan, țesătoarea din Lodz, țăranca din Szczawienko și pictorul din Krakow. Tovarășul Bierut era simțit de fiecare dintre ei ca prieten personal. Varșovienii și-l revendicau cu deosebire.

Ei îmi povesteau despre zilele grele dar luminate de speranță ale anului 1945; capitala era la pămînt. Dar Bierut spusese: „Juram pe mormintele fiilor tăi că-ți vom reda frumusețea așa cum numai poporul care te iubește poate s-o facă — și îți vei relua locul printre cele mai mîndre orașe ale Europei".

Cuvintele au prins viață. Seară de seară, familia varșoviană, reunindu-se ostenită dar fericită în jurul mesei, discuta însuflețită despre întrecerile dintre constructori, despre ultimul cîntec al zidarilor, despre plantarea noilor arbori pe bulevardul Jerozolimskie, despre felul cum, în muncitorul voinic și vesel care mînuia tîrnăcopul la fel ca toată lumea, toți l-au recunoscut pe scumpul tovarăș Bierut...

La 1 mai 1955 l-am văzut de aproape pe marele fiu al poporului polonez. A vorbit participanților la sărbătoarea oamenilor muncii despre succese și lipsuri, despre ceea ce s-a realizat, despre ceea ce mai așteaptă încă elanul constructiv al maselor. Era glasul Partidului Muncitoresc Unit Polonez cel care se auzea, nici o punere personală în evidență. Și, salutîndu-l pe Boleslaw Bierut, poporul saluta înțelepciunea politicii partidului său.

Și cu acel prilej, ca de atîtea ori, tovarășul Bierut a vorbit despre prietenia indestructibilă cu popoarele Uniunii Sovietice. Imi amintesc tribuna: era situată în fața superbului Palat al Științei și Culturii, abia terminat. Exact deasupra frunții lui Boleslaw Bierut, privirile participanților la defilare urcau de-a lungul celor 231 de metri de marmură albă, spre virful săgeții de aur a palatului. Darul poporului sovietic! „Iat-o, prietenia, inscrisă într-un monument vrednic de ea" — gîndeau toți cei de față. Și glasul lui Bierut avea un ecou uriaș în milioane și milioane de oameni.

...La 12 martie 1956, o inimă minunată și-a oprit mersul. Pulsațiile ei se vor auzi însă și de acum înainte, în viața Poloniei populare — și pretutindeni unde se vor înfăptui ideile marxism-leninismului, scumpe lui Boleslaw Bierut.

Al. C. Constantinescu

La 16 martie 1956 a încetat din viață, după o lungă și grea suferință, tov. Al. C. Constantinescu, cunoscut ziarist și publicist.

Tov. Al. C. Constantinescu s-a născut în anul 1905. El s-a făcut cunoscut încă din tinerețe prin activitatea sa ziaristică desfășurată de pe poziții democratice. In numeroase articole, publicate înainte de eliberarea patriei noastre în revista „Șantier", precum și în diferite ziare, tov. Al. C. Constantinescu s-a manifestat ca un militant înflăcărat pentru pace și progres social, devenind un nume iubit pentru cititorii cu convingeri democratice.

Pe o nouă treaptă s-a ridicat activitatea publicistică a tov. Al. C. Constantinescu, după 23 August 1944.

Membru al Partidului Muncitoresc Romîn, ziarist progresist talentat, el a ocupat funcțiuni de răspundere la diferite ziare și publicații.

Paralel cu această activitate, tov. Al. C. Constantinescu a scris în această perioadă izbutite lucrări literare destinate copiilor, avînd și unele sarcini organizatorice în cadrul Uniunii scriitorilor din R.P.R.

Acei care l-au cunoscut pe tov. Al. C. Constantinescu, sau au lucrat alături de el, au putut aprecia întotdeauna marea lui dragoste pentru tineret. Numeroși ziariști și publiciști tineri s-au format sub îndrumarea atentă, neobosită a tov. Al. C. Constantinescu care împărtășea celor din jur căldura și entuziasmul său. In ultimii ani ai vieții sale, tov. Al. C. Constantinescu a avut prilejul să pună în valoare aceste calități în munca de decan al Facultății de Ziaristică din București, muncă de care s-a achitat cu deosebit succes pînă cînd boala necruțătoare l-a ținuit pe patul unor crude suferințe. Pildă de entuziasm creator, chiar în această situație, tov. Al. C. Constantinescu a găsit puterea de muncă să scrie cîteva lucrări dramatice.

Pentru activitatea sa publicistică și pentru meritele sale, tov. Al. C. Constantinescu a fost distins cu ordine și medalii ale Republicii Populare Romîne.

Pentru modestia, munca entuziastă și atașamentul său față de regimul democrat-popular, amintirea lui va rămîne mereu vie în inimile noastre.

★

Uniunea Scriitorilor din R.P.R. face cunoscută încetarea din viață a tovarășului Al. C. Constantinescu, cunoscut ziarist și publicist, militant înflăcărat pentru pace și progres social.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al defunctului se află depus în sala de marmură a Casei Ziariștilor din București, str. Dobrogeanu Gherea nr. 5, unde va avea loc astăzi la orele 14,30 adunarea de doliu.

Incinerarea va avea loc la orele 16 la crematoriul Cenușa.

Uniunea Ziariștilor din R.P.R.

★

Uniunea Ziariștilor din R.P.R. anunță cu profundă durere încetarea din viață a tovarășului Al. C. Constantinescu, cunoscut ziarist și publicist, militant înflăcărat pentru pace și progres social.

Sicriul cu corpul neînsuflețit al defunctului se află depus în sala de marmură a Casei Ziariștilor din București, str. Dobrogeanu Gherea nr. 5, unde va avea loc astăzi la orele 14,30 adunarea de doliu.

Incinerarea va avea loc la orele 16 la crematoriul Cenușa.

Uniunea Ziariștilor din R.P.R.

★

Corpul profesoral și studenții facultății de ziaristică a Universității „C. I. Parhon" deplîng moartea prematură a tovarășului Al. C. Constantinescu fost decan și profesor al facultății.

Profesorii și studenții Facultății de ziaristică

—o—

Din partea Ambasadei Republicii Populare Polone

In legătură cu pierderea dureroasă suferită de Republica Populară Polonă și întregul popor polonez prin încetarea din viață a tovarășului Boleslaw Bierut, prim-secretar al C.C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez, ambasada Republicii Populare Polone din București a fost vizitată de personalități ale vieții de stat și politice, oameni de știință și cultură, delegați de oameni ai muncii din întreprinderi și instituții, militari, activiști ai organizațiilor de partid, sindicale și ai altor organizații obștești care au exprimat condoleanțe.

Ambasada Republicii Populare Polone aduce pe această cale adînci mulțumiri tuturor celor care au exprimat condoleanțe pentru pierderea grea suferită de poporul polonez.

AMBASADA REPUBLICII POPULARE POLONE

—o—

Sosirea unor sportivi iugoslavi

Vineri a sosit în Capitală lotul jucătorilor de polo pe apă din R.P.F. Iugoslavia care se vor antrena în comun timp de peste două săptămîni cu cei mai buni sportivi romîni și vor susține mai multe jocuri de verificare.

Din delegația sportivilor iugoslavi fac parte numeroși internaționali bine cunoscuți ca Zdravko Covacic, Lovro Radomnic, Salko Cocic, Zdravko Jezic, Tombo Mohoric și alții.

Grevă generală de protest în Grecia

Impotriva deportării arhiepiscopului Makarios

LONDRA 16 (Agerpres). După cum transmite agenția Reuter, la 16 martie a fost declarată în Grecia o grevă generală de patru ore, organizată în semn de protest împotriva deportării din Cipru a arhiepiscopului Makarios.

La chemarea sindicatelor a încetat activitatea în întreprinderi, au fost închise magazinele și instituțiile de învățămînt, iar circulația și transporturile au fost întrerupte timp de cîteva ore.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.60.20, 7.60.40, 7.61.00. Abonamentele se fac la oficiile poștale, factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi și instituții. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".